

SAYI NO : 1973/7
ESAS NO : 1973/73
KARAR NO : 1973/29

İ D D İ A N A M E

v e

Kovuşturmaya Yer Olmadığı ve Soruşturmanın
Geçici Olarak Tatili Kararı

S U C

- 1- Sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeye veya sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya veya memleket içinde müesses iktisadi veya sosyal temel nizanlardan herhangi birini devirmeye natuf cemiyet kurmak, faaliyetlerini tanzim veya sevk ve idare etmek veya yol göstermek.
- 2- Sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeye veya sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya veya memleket içinde müesses iktisadi veya sosyal temel nizanlardan herhangi birini devirmeye natuf cemiyete girmek.
- 3- Taammüden ve bir suçu gizlemek, kendisinin yahut baskasının cezadan kurtulmasını temin maksadı ile adam öldürmek.
- 4- 6136 sayılı kanunun 1308 sayılı kanunla değişik 13 ncü maddesine muhalefet.

TÜSTAV'a
Cevat Ercişli'nin
Bağışdır.

SUC TARİHİ

: 1970-1971 ve 13.Haziran.1972

S A N I K L A R

: 1- BANU ERGÜDER :

Osman Cihat ve Belkız kızı 1951 D.lu, İstanbul Üsküdar Selimiye mah. nüf. kayıtlı. İstanbul Rumelihisarı Mektep sokak No:10 Demir Apt.da oturur. Bekar, Boğaziçi Üniversitesi Fen ve Yabancı Diller Bölümü 4 ncü sınıf öğrencisi. Halen Sağmalcılar Cezaevinde tutuklu.

2- KARBİS ALTUNOĞLU :

Ohannes ve Meryem oğlu, 1947 D.lu. Amaşya, Günüşlü mah. No:3 nüf. kayıtlı. Bekar, Boğaziçi Üniversitesi İş İdaresi ve İktisat bölümü son sınıfta öğrenci, belirli ikametgâhi yok ve halen Davutpaşa As.Cezaevinde tutuklu.

- 3- ÜMİT NECEF :
Mehmet ve Zehra oğlu, 1952 D.lu.Kayseri Merkez Bucacı Kabasakal köyü No:5 nüf.kayıtlı. Bekâr, Siyasal Bilgiler Fakültesi 1 nci sınıf öğrencisi iken ayrılmış, Antalya Atatürk cad. Necef Apt. 'da babası yanında kalır.Halen Selimiye As.Cezaevinde tutuklu.
- 4- ZUHAL AKSOY :
Asım ve Leman kızı, 1949 D.lu.Antalya Akseki ilçesi Sarıhacılar nüf.kayıtlı.İstanbul,Rumelihisarı Mektep sokak No:10 Demir Apt.da oturur.Bekâr, Boğaziçi Üniversitesi Edebiyat bölümü 4 ncü sınıfta öğrenci.Halen Sağmalcılar Cezaevinde tutuklu.
- 5- ZEHRA AĞRALI :
Ali Fuat ve Fatma kızı, 1340 D.lu.İstanbul, Eminönü ilçesi, Beyazıt Kemal Paşa Ağa Yokluğu No:11 nüf.kayıtlı.İstanbul Teşvikiye Şakayık sokak Zümrüt Apt. No:32/4 de oturur.Dul, 1 çocuklu. mütercin.
- 6- SAĞMAN KAYATEKİN :
Hayri Rifat ve Necla oğlu, 1954 D.lu. Balıkesir İvrendi ilçesi, Yalgılar nüf.kayıtlı.Ankara Kavaklıdere İklim sokak No:83/2 de annesi yanında kalır, bekâr, Ankara O.D.T.Ü. Matematik Bölümü aday öğrencisi.
- 7- YUNUS PITIRLI :
Hüseyin ve Ümmügül oğlu, 1952 D.lu.Bursa 5 nci Daire No:3817 de nüf.kayıtlı.Bursa,Bahar mah. Yıldız sokak No:12 de oturur. Bekâr, Ankara O.D.T.Ü. 1 nci sınıfta öğrenci iken ayrılmış ve halen Selimiye As.Cezaevinde tutuklu.
- 8- KEMAL KILIÇ :
İsmail ve Rabia oğlu, 1950 D.lu. Kırşehir Mucur ilçesi Küçükköpekli köyü nüf.kayıtlı. ve aynı yerde oturur, bekâr, İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık ve Mühendislik fakültesinde öğrenci iken ayrılmış ve Halen Selimiye As.Cezaevinde tutuklu.
- 9- ARDEŞEZ MARKOZ :
Serkis ve Aznif oğlu, 1953 D.lu.Diyarbakır nüf.kayıtlı.İstanbul Feriköy Bozkurt cad. No:79/1 de babası yanında oturur, Bekâr, Boğaziçi Üniversitesi Makina bölümünde öğrenci ve Halen Selimiye As.Cezaevinde tutuklu.
- 10- ERDOĞAN ÖZGÜN :
Mustafa oğlu, 1948 D.lu.Nevşehir,Avanoz ilçesi nüf.kayıtlı. İstanbul,Levent Nispetiye cad. Bilgin sokak Detay Apt. No:12 de oturur.Bekâr İstanbul Hukuk Fakültesi 4 ncü sınıfta öğrenci.
- 11- MÜZEYYEN ERÖZEN :
Mehmet Vasfi ve Seline kızı, 1951 D.lu.Aydın, Bozdoğan ilçesi Yenimahalle No:141 de nüf.kayıtlı.İzmir,Karabağlar 704 ncü sokak No:11 de eniştesi yanında oturur.İzmir Alsancak Kışmet Otelinde santral memresi, bekâr, Boğaziçi Üniversitesi Mühendislik Bilimleri Bölümü 1 nci sınıfta öğrenci iken ayrılmış.

12- MUZAFFER BAL :

Şükrü ve Fadime oğlu, 1950 D.lu. Gümüşhane, Şiran ilçesi Kırıntı köyü No:2 nüf.kayıtlı. Evli, okur yazar, İnşaat işçisi, İstanbul Rumelihisarı Hisar üstü Nispetiye cad. No:153 de oturur.

13- ŞÜKRÜ AYDIN :

Fazlı oğlu, 1944 D.lu. Gümüşhane, Şiran ilçesi Yeniköy nüf.kayıtlı. İstanbul Rumelihisarı İncirlik başları, gecekondualarında oturur, okur, yazar. Halen Samsun 56 ncı Piyade Alayı 2.Tb. 4.Bl. çavuş.

Sandık cinayeti ismi ile kamu ovuna intikal eden hadisenin tahkiki, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığının 21.6.1972 gün; AD.MÜŞ:1972/3241-167 sayılı istemleri vechile talep edilmiş olmakla, yukarıda suçları ve açık kimlikleri yazılı sanıklar hakkında yapılan hazırlık soruşturması sonunda :

O L A Y

Boğaziçi Üniversitesi öğrencilerinden sanık BANU ERGÜDER ve aynı okuldan arkadaşı sanık ZUHAL AKSOY, Rumelihisarı Mektep sokak No:10 Demir Apt.nın zemin katında, uzun süredir birlikte oturmaktadırlar. Arkadaşının evde bulunmadığı, 13.Haziran.1972 günü saat 19.00 sularında sanık BANU ERGÜDER Rumelihisarı iskelesinde şoför Ziya KAYA yönetiminde (34 EV 817) plaka numaralı taksiyi, Beykoz'a teyzesine gideceğinden ve fakat evde bir sandığı olduğundan bahisle kiralanmış ve taksi ile birlikte Demir Apt.na gelmişlerdir. Maznunum (içinde kitapların var) dediği ağır ve büyük bir sandık, şoförle birlikte evden alınmış, taksinin bagajına yerleştirilmiş ve ayrıca, kırmızı bir valiz otomobilin arka koltuğuna konmuştur.İstinye vapur iskelesi ve Paşabahçe yolu ile Beykoz Vapur iskelesi yakınlarına gelinip durulduğunda, taksiden inen sanık BANU ERGÜDER bilahare Hatay'da yakalanan sanık ÜMİT NECEP ile bir süre konuşmasını müteakip, birlikte taksiye binmişler ve geriye dönülerek Paşabahçe istikametinde hareket edilmiştir. Beykoz iskelesinden biraz ilerde, tenha ve ağaçlıklı bir yerde duran taksiden şahit şoför ve sanık ÜMİT NECEP söz konusu sandığı indirmişler ve parası ödenen taksi ayrılmıştır.

Beykoz iskelesi yakınındaki Abrahampasa koruluğu önünde büyük sandıkla başbaşa kalan sanıklar, sandığı yoldan biraz daha aşağıda denize yakın bir yere götürmüşlerdir.ÜMİT NECEP, bekledikleri diğer sanık ZEYNEL AYDINDAĞ'ın gelmemesi üzerine, sandalı artık ben temin edeyim diye BANU'nun yanından bir süre ayrılmış, döndüğünde, sandal bulamadığını ve bu sebeple sandığı eve geri götürmesini, yarın akşam saat 20.00 de aynı evde buluşmalarını söyleyerek BANU ERGÜDER'i orada bırakıp gitmiştir. Müteakiben, geliş yolu ile geri dönmek isteyen sanık BANU, yoldan geçmekte olan şoför Şakir USTABAŞI yönetimindeki (34 FE 041) plaka sayılı taksiyi çevirerek Emirgan'a gideceğini söylemiştir. Ancak, mezkur sandığın taksiye yüklenmesi sırasında ağırlığından ve iriliğinden kuşkulanan şahit şoför Şakir USTABAŞI şöyle demektedir ;

"... Ben kıza, valiz çok ağır içinde ne var dedim. Kız bana, kitapların var deyince, kitap bu kadar ağır olmaz açın bakayım dedim. Kız açmak istemiyordu, sandığın içinde tabanca veya nemi olduğundan şüphelenmiştim..." (Dosya I, Dz.6-116- Dosya II, Dz.50 ifade tutanakları)

Beykoz-Üsküdar hattında, yönetimindeki(34 EL 981) plâka sayılı takside çalışan ve o sırada yoldan geçmekte olan şöför Özdenir ÇAKIR bu tartışmayı farkederek yanlarına gelmiştir. Şöför Şakir USTABAŞI, meslektaşına durumu ve kuşkusunu anlatmış ve; "...Sen bu kızı ve sandığını al, Paşabahçeye doğru git, ben karakola haber vereceğim..." demiştir. Şöför Özdenir ÇAKIR ile anlaşan sanık Banu ERGÜDER, sandık yüklenip taksiye binmekte iken, diğer şöför Şakir USTABAŞI daha evvel, oradan ayrılmış ve Paşabahçe polis karakoluna müracaatla şüphesini bildirmiş ve maznunun bindiği taksinin yolda çevrilmesini istemiştir.(Dosya I, Dizi:5 ihbar zaptı)

Görevliler tarafından Paşabahçe Araba Vapuru istasyonu yakınında söz konusu taksinin durdurulmasını takiben sanık BANU sandığı ile birlikte karakola getirilmiş ve burada, sandık açıldığında; baş tarafı kanlı, kıvrılmış durumda, çarşafa sarımlı genç bir erkek cesedi mevdana çıkmıştır.Önce Paşabahçe Sosyal Sigortalar Hastahanesine, sonra Adli Tıp müessesesi Morg Müdürlüğüne kaldırılan ve hüviyetinin tesbitine çalışılan ölünün (Işık Mimarlık ve Mühendislik Yüksek Okulu mezunu, Aziz oğlu, 1947 Tokat-Yıldızeli doğumlu MEHMET ADİL OVALIOĞLU) olduğu, mermi yarasına bağlı beyin harabiyeti, iç kanama, akciğer ve karaciğer delinmesi neticesi öldüğü ve vaktulün, İstanbul Dev-Genç soruşturması nedeniyle Sıkıyönetim Askeri Mahkemesince evvelce giyaben tutuklandığı, İstanbul Sıkıyönetim K.lığının 43 numaralı bildirişi ile aranan kanun kaçağı sanıklar listesi içinde isminin ilân edildiği, anlaşılmıştır.

NİÇİN ÖLDÜRME

Paşabahçe polis karakolunda, şüpheli sandığın açılması sırasında ve fakat henüz açılmadan evvel "ben öldürdüm... ben öldürdüm" diyen sanık Banu ERGÜDER, devan edilen soruşturmanın başlangıcında tesbit edilen ifadelerinde :

"... 12.6.1972 günü evde yalnızdım.Saat 21.30 sıralarında, beni tanıdığını burada kalmam gerekiyor diyen genç bir şahıs evime geldi, silahını çekerek zorla içeri girdi, yemek istedi verdim, korkuyordum...Bu şahıs, arkadaşım ZUHAL'ın odasında yattı, ben de kendi odamda yattım. Kuşkuyla uyuyordum. Saat 03.00 sıralarında bana tecavüz etmek istedi. Ben de yanındaki labutu kafasına vurdum. Mücadelaye başladık, tabancasını çıkardı, elinden aldım, 3 el ateş ettim, kanlar içinde yere düştü ve biraz sonra da öldü.Cesedi çarşafa sardım, büyük sandığa koydum. Evi yıkayıp temizledim, çıktım taksi çağırdım, şöförü, sandık içinde kitap var dedim. Beraberce taksiye yüklenip, İstinye'den karşıya geçtik, taksiden indirdik. Bir kayık bulup sandığı denize atacaktım, başaramadım.Cesedi tekrar eve getirmek için taksi tuttum... Şöförü şüphelenip ihbar etmiş, yakaladım..."(Dosya I, Dz.7-13 ifade zabıtları) şeklindeki beyanları, cürüm ikrar ve itirafı niteliğinde görülmele beraber; cinayet hadisesinin mahiyeti ve nakledilen çöreyan sureti bakımından, sanığın açıklanmasının maddi ve mantıklı gerçeği tesbit için yeterli olmadığı, derinleştirilen tahkikat neticesinde anlaşılmıştır. Şöyle ki; maznunun beyanına nazaran, silah tehdidi ile eve giren şahsa yemek hazırlanmış ve şahıs bilahare yatmış olduğuna göre, silah tehdidinin ortadan kalktığı bu süre içinde, sanık BANU ERGÜDER'in iki çıkış kapısı olan evden kaçma imkânına sahip bulunduğuna halde kaçmaması, bir kadın olarak fizik yapısı itibariyle bir erkeğin elinden tabancayı nasıl alabileceği, cesedi Rumeli yakasında daha kolay bir şekilde denize atması mümkün iken Anadolu yakasını tercih etmesi ve şahit şöför Ziya KAYA'nın bilahare alınan ifadesinden, maznunun Beykoz

iskelesi yanında genç bir erkekle konuştuğunun tesbit edilmesi gibi kuşku verici belirtiler karşısında derinleştirilen soruşturulmasında, sanık BANU ERGÜDER'in yeni ikrar ve itiraflarından; GARBİS ALTUNOĞLU, ÖLÜ M.ADİL OVALIOĞLU, ZEYNEL AYDINDAĞ ve ÜMİT NECİF adındaki yönetici ve kuruculardan, aşağıda açıklanacak hususlardan oluşmuş ve cinayet hadisesi etrafında künelenmiş yeni bir ihtilalci sosyalist örgütün varlığı ortaya çıkmıştır. Böylece, M.ADİL OVALIOĞLU'nun öldürülmesinde BANU ERGÜDER'in yalnız olmadığı, cinayetin örgüt prensibi ve kararı gereği planlanarak, örgüt lideri GARBİS ALTUNOĞLU'nun talimatı, BANU ERGÜDER, ZEYNEL AYDINDAĞ ve ÜMİT NECİF'in fiili ve manevi katkıları ile işlendiği anlaşılmıştır. Bu itibarla, adam öldürme fiilinin ırz ve namusa tecavüzden ötürü değil, örgüt içi fikri ve kişisel anlaşmazlığa, bir bakıma liderlik çekişmesine bağlı olarak, örgütün gizliliğini ve devamını sağlamak amacı ile eyleme konulduğu tesbit edilmiştir. Söz konusu örgütün oluşmasını, gelişmesini, kurucularını, üyelerini ve birbirleriyle ilişkilerini, gaye ve faaliyetlerini ortaya koymak için, maktulün cesedi başında yakalanan ilk fail BANU ERGÜDER'in yaşantısına ve çevresine değinmek zarureti vardır.

İLGİLİ FAİLLER

BANU ERGÜDER'in ailesi ise nedeniyle 1958 yılından beri Amerika'da oturmaktadır. Sanık liseyi bitirinceye kadar öğrenimini bu ülkede yapmıştır. Babası ve Annesinin arzusu üzerine, yüksek öğrenim görmek için Türkiye'ye gelmiştir. 1968-1969 ders yılı döneminde Robert Koleje yatılı öğrenci olarak kaydolmuştur. İlk sene okulda ve akraba çevresinde yaşamını sürdüren, başlangıçta zayıf olan Türkçesini giderek geliştiren sanık BANU ERGÜDER, yabancı ve Türk arkadaşlar edinmiştir. Ve zamanla, daha bağımsız bir yaşantı içine giren maznun; bir süre Bülent TEREM isminde bir öğrenci ile uzun süre bir arkadaşlık kurmuş bilahare ZUHAL AKSOY'un da iştiraki ile Rumelihisar Mektep sokaktaki evi kiralamıştır. 1969-1970 yıllarında, Türkiye'nin ekonomik, sosyal ve kültürel yapısı hakkında bilgi edinen, Robert kolejin millileştirilmesi ile ilgili dediği öğrenci faaliyet ve toplantılarına alaka duyan sanık, giderek okuldaki aşırı sol ideolojik akın ve ortam içine girmiştir. 1970-1971 ders döneminde kolejde yapılan ideolojik forumlara, toplantılara, boykotlara ve bazı öğrenci yürüyüşlerine katıldığından bahseden maznun BANU ERGÜDER şöyle demektedir :

"... Okuldaki fikir kulübü Dev-Genç ismini almıştı. Bir de sosyal demokratların kuruluşu neventtu. Hemen hemen bütün sol yayınları okulda bulmak mümkündü... Proleter Devrimci Aydınlik ve Aydınlik Sosyalist Dergiler geliyordu... Kolejin Dev-Genç örgütüne PDA görüşünü savunanlar hakimdi... Bülent TEREM ve ZUHAL AKSOY PDA gurubunun çeviri çalışmalarında bulunuyorlardı... Mao'dan Seçme Eserler kitabının üçüncü cildinin tercümesini tamamlamışlardı... Bizim evde, bu çevirinin tashihi-ni yapmakta idiler. İşte bu çalışmalar sırasında ZEYNEL AYDINDAĞ müteaddit defa eve geldi, Bülent ve Zuhâl ile birlikte çalıştılar... Bu gidiş gelişleri sırasında ZEYNEL'le tanışmış oldum... GARBİS ALTUNOĞLU'nu okulun eskilerinden ve PDA gurubu içinde bulunmasından ötürü şahsen tanırdım... 1971 yılı yazında yakalanmış sonra serbest bırakılmış, okulda ne var ne yok diye bizim eve uğramıştı... Esasen kolejdeki bir kısım arkadaşlar bilhassa PDA gurubuna mensup olanlar zaman zaman bizim eve gelmişlerdir... " (Dosya I, Dizi: 127-142 ifade tutanakları)

Görülüyorki, okul ve arkadaş çevresinden esinlenen ve başlangıçta sol fikirler bakımından herhangi bir cereyana kapılmadığını söyleyen sanığın; Mao'nun Seçme Eserler kitabını okumaya, arkadaşları ile birlikte yabancı dilden çeşitli sol kitap, dergi ve broşürler çevirmeye, kollejdeki forumlara daha yoğun şekilde katılmaya başladıktan sonra, aşırı sol ideolojiye yeterince sahiplendiği ve bilinçlendiği anlaşılmaktadır. Sanık bu hususta ;

"... PDA'cılarının benimsediği ideolojinin esas felsefesinin, Marksist-Leninist ve Maoist görüşlerin karnası ve birbirinin tamamlayıcısı görünmekle beraber, daha çok Çin'deki Kültür İhtilali dolayısı ile hasil olan neticenin ve oradaki modelin Türkiye şartlarına uygun olduğu görüşünün hakim olduğunu zannediyorum... PDA'cılarının ideolojisi ana hatları veya benim bildiğim kadarı ile şöyledir; mühim olan köylü kitlelidir, işçi kitlelidir. O halde devrimciler köylüye, işçiye inmelidir. Onlara, devrimci fikirler aşılanmalıdır. Yapılacak bu faaliyetlerle söz konusu kitleler bilinçlenecek ve zamanla teşkilatlanacaktır. Devrimci fikir olgun hale geldikten sonra, köylülerin bulunduğu kırsal bölgelerden başlayacak gerilla hareketi, git-tikçe büyüyecek ve bir halk savaşı derecesine ulaşmasını müteakip şehirlere yönelinecektir. Özetle; ihtilalci sosyalist tegebüsle, islahatlı savaşla iktidarın ele geçirilmesi amacını gütmektedir. PDA'cılarının bu görüşünün bu kadarı ile ben de benimsenek ve taraftar olmakla beraber, bu iş hasil olacaktır, ne yapmak gerekir bilmen..." demmiştir. Oysa ki, örgütün fikren beslenmesi için aşırı sol çeviriler yapan, militanlarını evinde barındıran ve kendisini örgüte adayarak işi, adam öldürmek derecesine kadar vardırıran sanığın (ne yapmak) gerektiğini iyicene bellediği anlaşılmıştır.

Sanık BANU ERGÜDER'in fikren ve fiilen mensubu bulunduğu ve hizmet ettiği söz konusu örgütü, daha geniş bir açıdan belirlemek için örgütün kurucusu ve hayatta kalan lideri ve öğrencisi tutuklu sanık GARBİS ALTUNOĞLU'nun durumunu ele almak lazımdır. BANU'nun (okulun eskilerinden) dediği GARBİS, 1964-1965 ders yılında Robert Kollaje girmiştir. Okuldaki aşırı sol faaliyetlerin başlangıcından itibaren gelişmesi, öğrenci hareketleri, sol kanattaki fraksiyonlar hakkında ayrıntılı bilgi veren GARBİS ALTUNOĞLU bu konuda özet olarak şöyle demektedir ;

"... 1968 ders yılı başlangıcında Robert Kollajliler fikir kulübünü kurduk... Başlangıçtaki çalışmalarımız yoğun şekli ile Marksist eserleri okumak ve incelemek tarzında olmuştur... 1969 yılında EKE'ye üye olduk... 1969 Dev-Genç kurultayı sonunda M.D.D. stratejisini savunan Aydınlik Sosyalistler gurubu, Kırmızı ve Beyaz Aydınlik diye ikiye bölündüler. Kırmızı gurubun lideri Mihri BELLİ, Beyaz gurubun lideri Doğu PERİNÇEK idi... 1969-1970 ders yılı sonlarında Robert Kollaj Dev-Genç örgütü olarak olağanüstü kongre yaptık. Ve örgüte proleter devrimci Aydınlik gurubunun (Beyaz Aydınlikçılar) temsil ettiği akımı benimseyenler hakim oldular. Bu dönemde Robert Kollaj Dev-Genç örgütü başkanı ZEYNEL AYDINDAĞ idi. Ben, NAIL SATLIGAN ve FAİK KORAY yönetim kurulu üyesi idik... (Türk Solu Dergisi) başlangıçta Mihri BELLİ tarafından yönetilmekte iken PDA'cılar hakim oldular. İstanbul'da, bu gurubun Klodferar caddesinde bürosu vardı. Bizim örgüt üyeleri bu büroya Ankara'dan gönderilen İşçi-Köylü gazetelerini ve İstanbul'da basılan Türk Solu dergilerini alır dağıtırdık... Okul içinde de (Aydınlik), (Türk Solu) ve (İşçi-Köylü) dergi ve gazetelerinin satışını yapıyorduk... PDA gurubu içinde çalışmalarına devam ederken

1970 yılı yazında Robert Kolej öğrenci birliğinin odasına, bir gece vakti canını kırmak suretiyle girdim, 5000 Tl. değerinde bir adet teksir makinası ile 1000-1500 Tl. kıymetinde bir adet daktilo makinasını aldım... Ankara'ya götürdüm, emanetçiye bıraktım, Doğu PERİNÇEK'e durumu anlatıp emanetçi nakbuzunu kendisine verdim, memnuniyetini bildirdi..." (Dosya I, Dizi:125-159 ifade tutanakları)

Okul içinde ve dışında, özellikle merkezi Ankara'da olan PDA gurubunun faaliyetlerine, Marksist-Leninist ve Maoist ideoloji ile bilinçlenmiş fanatik bir militan olarak katılmış olan sanık GARBİS ALTUNOĞLU; zamanla PDA gurubu ileri gelenlerinin tutumlarını beğenmiyerek onlardan ayrılmış ve Adil OVALIOĞLU ile birlikte, yeni bir örgüt teşkil etmiştir. Maznun bu konuda; "... 1970 yılı 15-16 Haziran hadiselerinden sonra ben yavaş yavaş PDA gurubundan ayrılmaya başladım. Bu gurubun İstanbul Bürolarında zaman zaman çalışmakla beraber, kesin olarak ayrılışım 1971 yılı başlamadır..." denektedir.

Bu itibarla, sanığın PDA hareketinden ayrılış nedenlerine geçmeden önce, cinayet hadisesi ile irtibatlı bu yeni örgütün kuruluş ve gelişimini, mantıklı seyri içinde daha da aydınlığa kavuşturmak için, PDA gurubundan söz etmek yararlı olacaktır.

PROLETER DEVRİMCİ AYDINLIK GURUBU (PDA)

Türkiye'deki aşırı sol cephede, en ileri ve doğru hareketin PDA hareketi olduğunu ve bu gurubun görüşlerinin temelini Mao'nun Çin Devriminden edindiği deneye ve ilaveten, Güney doğu Asya'da bazı ülkelerdeki devrimcilerin pratiğine dayandığını ileri süren maznun GARBİS ALTUNOĞLU ; Türkiye'de devrimin temel gücü köylüler, esas eylem alanı köylüdür. Bunun için, köylüye ve işçiye yani emekçi halk kitlelerine inilmesi ve bu kitlelerin devrim için Mao'cu görüş çerçevesinde eğitilmesi ve örgütlenmesi gerekir, bu tür çalışmalar, silahlı gizli çetelerin teşkilini ve bölgesel silahlı hareketlerin başlatılması ile bunun, yaygın bir halk savaşına dönüşüp şehirlere yürünerek siyasi iktidarın silah zoru ile kazanılmasını sağlayacaktır, denektedir.

PDA hareketinin teorisyen ve stratejisti Doğu PERİNÇEK ve takımının ihtilalci sosyalist çevrelerin dağılık grup ve faaliyetlerini, müşterek tek bir cephede birleştirmek ve örgütlemek ve dolayısı ile illegal siyasi bir örgütün kurulmasını sağlamak amacıyla tertiplemek istedikleri sosyalist kurultay fikri umulandırmıştır. Bununla beraber, PDA gurubu; devrimin illegal siyasi bir parti teşkil edilmesi ile gerçekleştirilebileceği görüşü üzerinde çalışmışlar, Marksist-Leninist ideoloji ve Maoist düşünce uyarınca geliştirilen teorik ve pratik faaliyetler sonunda, Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi (T.İ.İ.K.P.) adı altında illegal ihtilalci Sosyalist bir parti kurulmuştur. Tesbit edilen tüzük ve programı çerçevesinde hareket edilerek Türkiye'de halk ihtilalinin oluşturulması amacı ile yaygın ve çeşitli eylemlere girişilmiştir. Söz konusu parti ve mensupları hakkında Ankara Sıkıyönetim K.lığı Askeri Savcılığının 8.12.1972 tarih ve 1972/496-365 sayılı, tanzim etmiş olduğu iddianamede; sanık Doğu PERİNÇEK ve 266 arkadaşının kanun dışı girişimleri incelenmiş, kurulan illegal partinin yurt içi ve yurt dışı faaliyetleri, organları, program ve tüzüğü ayrıntılarıyla ile belirtilmiştir. Söz konusu iddianamede açıklandığı üzere, T.İ.İ.K.Partisinin hedefi, tüzüğünde şu şekilde tesbit edilmiştir;

Burjuvazi ve toprak ağalarının diktatörlüğünü çökertip proleterya diktatörlüğünü kurmak, kapitalizmi yıkarak sosyalizmi gerçekleştirmek, bu amaçla demokratik halk iktidarının zafere ulaşması için mücadele etmek, nihai olarak da sınıfsız toplumu, komünizmi gerçekleştirmektir. Ankara Sıkıyönetim Savcılığının mezkur iddianamesi, yüksek mahkemenizin bilgileri için, soruşturma dosyasına eklenmiştir.

P.D.A.'DAN AYRILIŞ VE YENİ BİR ÖRGÜT
FİKRİNİN OLUŞMASI

Aşırı sol yapı ve amaçtaki hemen hemen her örgüt ve çevrede vuku bulduğu gibi, P.D.A. hareketi etrafında kümelenmiş cephe ve grupda da, zamanla bir takım ayrıcalık ve anlaşmazlıklar meydana gelmiştir. Bu tür parçalanmalar temele inmeyi yüzeyde kalmakta, Marksist-Leninist ve Maoist ideolojiye sahiplenme ve siyasi iktidarın halk savaşı yolu ile ele geçirilmesi hedefinde ihtilaf olmaktadır. Ancak, hedefe götürecekt strateji ve taktiklerin tesbitinde ve ihtilalci örgütün yapısal niteliğini tayinde ve genellikle, liderlik çekişmelerine bağlı fraksiyonlar ortaya çıkmaktadır. Nitekim, ülkedeki sol yelpazeye aşırılığını koyan PDA cephesinden (Tasviyeciler) ismi altında bir takım kopmalar olmuştur. PDA grubunun lider ve ileri gelenlerinin bazı görüşlerini ve faaliyetlerini tutarsız ve yanlış bulan GARBİS ALTUNOĞLU;

"...PDA liderleri emekçi kitleye inmeyip, şehirlerde burjuvazi bir yaşantı içinde basın-yayın yolu ile sosyalist edebiyatı yaptılar..." demektedir.

Öteden beri hizmet ettiği PDA hareketinde gözlediği aksaklık ve noksanları grup içinde eleştiren sanık GARBİS; etkili olamadığını anladınca, gruptan ayrılmaya ve kendi görüşlerini paylaşan diğer arkadaşları ile birleşerek yeni bir örgüt kurmaya karar vermiştir. Bu yeni örgüt fikrini açtığı ilk şahıs, maktul M.ADİL OVALIOĞLU'dur.

Yeni örgüt liderleri ve kurucuları ve üyelerinin PDA'dan kopma nedenleri şöyle sıralanabilir ;

1- Devrinci mücadele içinde olgunlaşmış ve kendilerini ispat etmiş kadrolar olmadan devrinci bir örgüt kurulamaz.

2- Kendini mücadele içinde göstermemiş bir kimse, örgüt içinde önemli bir mevkie getirilemez. Halbuki, PDA'cılar daha başta, belirli kışkırtıcı merkez komitesi üyesi gibi mevkiilere getirmişlerdir.

3- Kesin bir örgüt yapısı ve hiyerarşisi olmadan da bir grup, kendi arasında belirli bir disiplin kurabilir.

4- Madenki Mao görüşü köylü kitlelerine dayalıdır, o halde bu kitleye inilecek ve devrinci fikirler aşılacaktır.

5- Halk yığınlarının mücadeleye henüz katılmadığı başlangıç döneminde, (İşçi-Köylü) gazetesi ve (Şafak) gibi yayın organlarının dağıtılması hem gereksiz, hem de zararlıdır.

Belirtilen bu görüş ayrılıkları, bir yandan mazmun GARBİS A TUĞOĞLU ve arkadaşlarının teşkil ettikleri yeni örgütün özelliklerini göstermekte ve diğer yandan, örgütsel eylemlerine hakim olan prensipleri ortaya koymuş olmaktadır.

YENİ ÖRGÜT, KURUCULAR VE ÜYELER

Bu örgüt mensuplarının çoğunluğunu, Robert Kolej öğrencileri teşkil etmektedir. Maktul ADİL OVALIOĞLU Işık Mühendislik ve Mimarlık Okulundan olmakla beraber, 1970 yılı yazında GARBİS ALTUNOĞLU ile tanışmış ve arkadaşlıklarını, PDA grubunun İstanbul'daki bürosunda beraberce çalışmalarını sırasında sürdüren sanıklar arasında, aynı ideolojik paralelde birleşme meydana gelmiş ve özellikle, PDA hareketinden ayrılış sebepleri ve yeni bir örgütün oluşturulması görüşünde mutabakata varılmıştır. Her iki mazmunun ortaya attığı bu fikir etrafında, sanık ZEYNEL AYDINDAĞ, ÜMIT NECEP, ARDEŞEZ MARKOZ, MÜNİR ATALAY, REŞAT YAŞAR ve KEMAL KILIÇ'ın birleşmesi neticesi, örgütün çekirdek grubu teşkil edilmiştir. Mao'nun Devrimci Temel Görüşleri ve bunun, Türkiye şartlarına uygun olduğu hususunda tam bir anlaşma hasıl olmuştur. Köylüye, işçiye yani emekçi halk kitlelerine inilerek Maoist görüşlerin aşılması temel ilke kabul edilmiştir. Devrimci fikir ve kişiliklerine güvenilen, kendilerinden yararlanılacağı kanısına varılan diğer sanıklardan; BANU ERGÜDER, ZUHAL AKSOY, Erdoğan ÖZGÜN, MÜZEYYEN ERÖZEN, ZEHRA AĞRALI, MUZAFFER BAL, ZAFFER KARS, ŞÜKRÜ AYDIN, SAĞMAN KAYATEKİN, YUNUS PITIRLI, İSMAİL KAPLAN, SABETAY VAROL, ERGÜN ATALAY, AHMET ÖZDEMİR, SAMİ OVALIOĞLU, örgüt üyeliğine alınmışlardır. Üyelerden; aileleri ile bağlarını koparmaları, öğrenimlerini ikinci plâna alması veya terk etmeleri istenmiştir. Örgüte isim verilmiştir. Bir örgüt tüzüğüne yapılması ve yavin organı çıkarılmasına şimdilik ihtiyaç görülmemiştir. Adı konulmayan örgütün az kişilerden oluşması ve gizliliğe azami riayet edilmesi, örgüt disiplini ve emniyeti için gerekli kabul edilmiştir. Teşkil olunan bu Maoist örgüte hiyerarşik açıdan bakıldığında; liderlerin GARBİS ALTUNOĞLU ve H. ADİL OVALIOĞLU, hücre başlarına ise; ZEYNEL AYDINDAĞ ve ÜMIT NECEP olduğu anlaşılmaktadır. Örgütte, GARBİS ALTUNOĞLU'nun adanlarının çoğunluğu teşkil ettiği görülmektedir. Diğer lider ADİL OVALIOĞLU tarafından; SABETAY VAROL, AHMET ÖZDEMİR, ERGÜN ATALAY ve SAMİ OVALIOĞLU örgüte üye olarak alınmışlardır. Örgüt, hücre usulü ile Türkiye'nin muhtelif bölgelerinde çalışmalar yapmıştır.

ÖRGÜTSEL FAALİYETLER

Mao'nun devrimci görüşlerinin Türkiye şartlarına uygun olduğu ve bunun, emekçi kitlelere aşılması gerektiğini temel ilke olarak kabul eden örgüt üyelerinin çalışmalarını, teorik ve üretim faaliyetleri diye, ikiye ayırmak lazımdır.

1- Teorik çalışmalar; daha ziyade komünist Çin menşeli kitap, dergi ve broşürlerin İngilizce aslından Türkçeye çevrilmesi ve daktilo edilen bu çevirilerin örgüt militanlarına dağıtılması ve üretim faaliyetleri netice ve raporlarını alan hücre başlarının, örgüt liderleri ile bir araya gelerek kazanılan pratiğin elıştırilmesinin ve değerlendirilmesinin yapılması şeklinde olmaktadır.

Çeviri çalışmalarında, örgüt üyesi sanık BANU ERGÜDER ve ZUHAL AKSOY büyük çaba göstermişlerdir. Bilahare cinayete şahne olan ev, daha önce örgütün adeta İstanbul karargâhı, irtibat ve buluşma yeri, tercüme bürosu ve özellikle, ZEYNEL-BANU ve GARBİS-ZUHAL dördlüsünün müşterek ve çok samimi yaşantı mahalli olmasıdır.

Sanık BANU ERGÜDER ve ZUHAL AKSOY; GARBİS ve ZEYNEL tarafından getirilen ve esasen evde çok miktarda biriktirilmiş olan aşırı sol kitaplardan, genellikle komünist Çin menşeli

İngilizce yazılardan tercüme yapılmışlar ve daktilo etmişlerdir. Bu konuda BANU ERGÜDER ;

"... Eve gelişi sırasında, GARBİS evdeki kitaplardan bazılarını seçerek tercüme etmeni rica etti. Çin menşeli (Pekin Review) isimli dergiden çeviriler yapmaya başladı. Mao'nun seçme Eserlerinden de yazılar çevirdi... Çevirileri genellikle GARBİS alıyordu, bir iki defa da ZEYNEL almıştı... Yaptığı çeviriler Çin'deki Kültür İhtilali konularında idi..." ve sanık ZEYNEL AKSOY ;

"... GARBİS'in bana verdiği kitap, dergi ve broşürleri tercüme ettikten sonra daktiloda altışar nüsha çoğaltıyordu. Tercümesini yaptığı eserler arasında (Mao'nun Seçme Eserleri), (Pekin Review), ve bilahare BANU'nun İngiltereden gönderdiği (Proleter Taze Kan Al) ve Çin Komünist Partisinin Propaganda çalışmaları üzerine konferans gibi İngilizce vazalar idi..." demektedirler. (Dosya I, Dizi 124-170 ifade tutanakları)

Örgüt militanlarının Mao ideolojisi ile beslenmesine, devrinci bilincin tazeliğine muhafaza etmesine ve bunun, üretim çalışmalarında uygulanmasına bilhassa itina edilmiştir. Yasaklanmış ve toplattırılmış binlerce sol yayının Sıkıyönetim döneminde ortalıktan çekilmesi sebebiyle örgüt, yurt dışından sol yayınlar sağlanmak için teşebbüse geçmiştir.

"... Sıkıyönetim ilân edilmezden evvel dış memleketlerden devrinci konularda çeşitli yayınlar Türkiye'ye gelmekle beraber, Sıkıyönetimin ilanı nedeniyle, bu imkân ortadan kalktığı için, dış kaynaklı kitaplar artık gelmiyordu..." diyen sanık BANU ERGÜDER ;

"... Hindistan'da 2-3 senedir süren devrinci bir savaş vardı. Buradaki feodal kalıntılar ile emperyalizmin hakiniyeti, Türkiye'ye benzerlik gösterdiğinden ve devrinci savaş oluşma halinde bulunduğundan, işte Hindistan'daki bu faaliyetler hakkında malumat edinmek lazım geldiği ve bunun da, dışardan temininin gerektiği." mütalaası ile Avrupa'ya ve İngiltere'ye gönderilmiştir. İstenenleri temin eden BANU, yanında getirmeyi sakıncalı bulunduğu kitap, dergi ve broşürleri parçalara ayırarak ve ayrı ayrı zarflara yerleştirerek Türkiye'deki adresine postalamış ve dönüşünde bunların, ZUHAL ve ZEYNEL'in de iştiraki ile çevirileri yapılmıştır. Cinayet mahallindeki aramada ele geçen ve ele geçirilmiş olduğu verilen çeşitli sol yayınların isimleri ve miktarları, soruşturma dosyasında mevcut tutanaklarda gösterilmiştir. Anlaşılmaktadır ki, BANU ERGÜDER ve ZUHAL AKSOY tarafından tercüme ve daktilo edilen; Mao görüşlerini, en taze devrinci pratik ve fikirleri kapsayan yazılar, ZEYNEL ve GARBİS eliyle ülkenin muhtelif bölgelerinde üretim çalışmaları yapan örgüt militanlarına ulaştırılmıştır.

2- Üretim çalışmalarının amacı; Mao düşüncesinin köylü ve işçi kitlesine yayılmasını, taraftar kazanmayı, mahallen örgütlenme ve giderek silahlanmayı hedef almaktadır. Üretim çalışması yapmak için, köylü ve işçi kitlesi içine gönderilen örgüt militanlarından; tutumu, davranışı, lisansı ve giyim itibarıyla, bir köylü ve işçi vatandaşa benzemesi istenmektedir.

Köylü ve işçi kitlesi içine nasıl sızılacaktır ? Dışarıdan bir kişinin, yabancıların; bir köylüye, bir işçiye ne güpheyi çekmeden girmesi ve bağlantı kurması kolay değildir. Örgüt bunun çaresini bulmuştur. Şöyle ki; Yurdun muhtelif yerlerinde çalışmak üzere gelen vatandaşlar mevsime bağlı ve özellikle narenciye, pamuk ve inşaat gibi iş kollarının bulunduğu çalışma bölgelerinde toplanmaktadırlar. İşte, örgüt üyeleri bu tür

işçi gurupları içine kolaylıkla girmişlerdir. Kendilerinin öğrenci olduğunu, şehirden geldiklerini ve gerçek isimlerini saklamışlar, takma isimler kullanmışlardır. Tahrif edilmiş, sahte veya sahil olup da başka vatandaşlara ait nüfus hüviyet cüzdanları ve kimlik kartları taşımışlardır. Örneğın; örgüt militanlarından sanık KEMAL KILIÇ ve YUNUS PITIRLI'nın Kayseri'de kaldıkları evde, 7 adet nüfus hüviyet cüzdanı ele geçmiştir. ADIL OVALIOĞLU'nun öldürüldüğü evde muhafaza edilen ve sanık GARBİS'e ait 3 adet nüfus hüviyet cüzdanı, BANU ERGÜDER tarafından iha edilmiştir. Maktul ADIL OVALIOĞLU'na ait olduğu bildirilen tahrif edilmiş bir şöför ehliyeti, sahte bir adet öğrenci ve bir adet öğretmen kimlik kartı ele geçmiştir.

Sahte hüviyet, takma isin ve taklit davranışla, masetini temin için çalışan gurubun yaşantısı içine giren sanıklar; tanıştıkları işçilerle samimiyeti ilerleterek dialog kurmaktadırlar. Bu suretle, köylü vatandaşların ülkenin hangi bölgesinden geldikleri, memleketlerinde toprak sahibi olup olmadıkları, bu toprağın yetip yetmediğı, diğer geniş toprakların kime ait bulunduğu ve toprak ağalarının durumları, tutumları hakkında istihbarat yapılmaktadır. Böylece dialog kurulan ile işçilerin tesbit edilen ekonomik ve sosyal problemleri; ideolojik ve siyasi açıdan yorumlanıp hal çaresi olarak, vatandaşların kurulu düzene fiilen karşı çıkmaları telkin edilmektedir. Örneğın; toprak meselesinin toprak işgalleri ile halledilebileceğı izah olunarak vatandaşlar, toprak ağalarına karşı savaşa, teşvik ve tahrik olunmaktadır. Sanık YUNUS PITIRLI ile birlikte bu tarz üretim çalışmaları yapan örgüt üyesi maznunlardan SAĞMAN KAYATEKİN şöyle demektedir ;

"...Üretim çalışmaları neticesinde, taraftar kazanılması ve bölgesel problemler konusunda vatandaşların mahallin önemli kişilerine dolayısı ile hükümet kuvvetlerine karşı tahrik edilerek, o bölgede örgütsel bir üs kurmak, bu arada silahlanmak ve bu bölgeden diğerlerine sığınmalar yaparak kırlarda bir halk ihtilalinin alevlendirilip kentlere yürünmesi tarzında hesaplar yapılyordu... Bu tür çalışmalar başka bölgelerde de yapıldığından, her bölgeden harekete geçilmek suretiyle silahlı halk ayaklanması planlanıyordu..." (Dosya 2, Dizi:54 ifade tutanağı)

Sanık Kemal KILIÇ ile beraber üretim faaliyeti gösteren sanık YUNUS PITIRLI bu konuda ;

"... Kayseride bulunduğumuz sırada, Karaköse'den gelen CEMİL KAHRAMAN isminde bir vatandaşla tanışmıştık. CEMİL ile köylülerin yoksulluğu ve ağaların toprakları konularında görüşmüştük. Ağalarla mücadelenin toprak işgalleri ile kabil olabileceğini tartışıyorduk. " (Dosya 2, dizi:115 ifade tutanağı)

Doğru ve Güneydoğru Anadolu'dan gelen bazı işçi gurupları kendi aralarında Kürtçe konuştuklarından, bu özellikteki gurup arasında yapılan üretim çalışmalarının etkili olması için, örgüt militanlarından KEMAL KILIÇ ve YUNUS PITIRLI; Kürtçe-Türkçe basit bir sözlük tertiplemişler ve bu dil konuşan işçilerle bağlantı kurmaya çalışmışlardır. Sanıkların ifadelerinde tafsilen açıklandığı üzere, üretim çalışmaları; Adana, Mersin, Malatya, Sivas, Antalya ve Kayseri gibi kentler ile yörelerinde ve Ege bölgesinde yapılmıştır.

Örgütün üretim çalışmalarının maksadı özetlenecek olursa; Marksist-Leninist teoriden kaynak alan Maoist düşünce ve yöntem, Türkiye koşullarına uygundur. İhtilalci Sosyalist girişimlerde temel güç, emekçi ve özellikle köylü kitlesidir. Eylem alanları köylük bölgelerdir. Önce, muhtelif bölgelerde toprak, toprak sahipliği, hayat pahalılığı ve diğer ekonomik problemler konusunda

işçiler ile kurulan dialog, ideolojik ve siyasi açıdan taraftar kazannayı, giderek bölgesel örgütlenme ve silahlannmayı temin edecektir. Yasal düzene karşı yurttta yer yer baş kaldırmayı tahrik ile ülke çapında halk savaşı başlatılacak ve bu arada gelişip genişleyecek ihtilâlcî halk ordusu ile kırlardan şehirlere yürünerek siyasi iktidarın ele geçirilmesini müteakip ülkeye, proleterya diktatörlüğü sayesinde, komünist düzenin tenelle-
rinin atılmasına başlanacaktır.

Dava nevzuu ihtilâlcî gizli örgütün maksatlı üretim çalışmaları biçimindeki eylemlerinden başka, kuşkusuz en önemli eylemi, kamu oyuna (Sandık Cinayeti) ismi altında yansıyan, örgüt liderlerinden M. ADİL OVALIOĞLU'nun taammüden öldürülmesi, olayıdır.

CINAYET NEDENİ, KARARI, TASARLANMASI VE İCRASI

Örgütün ileri gelenlerinden GARBİS ALTUNOĞLU, ZEYNEL AYDINDAĞ, ÜMİT NECİF, KEMAL KILIÇ ve ADİL OVALIOĞLU zaman zaman, ikişer üçer kişilik gruplar halinde bir araya gelmişlerdir. Bu toplantıların gayesi; üretim çalışmalarından hasil olan netice ve tecrübeleri değerlendirmek, hata ve noksanları tesbit ile tedbir almak, örgüt üyelerinden kimlerin nerelerde faaliyette bulunduğunu ve hangi bölgeye, bu defa kimlerin gönderileceğini saptamak suretiyle, örgütsel ilişki ve faaliyetleri düzenlemektir. Belirtilen şekildeki buluşmalar sırasında, diğer lider ADİL OVALIOĞLU'nun örgüt içindeki durumu ve geleceği eleştirilmiştir.

Cinayet Nedenleri :

Liderler ve hücre başları dahil örgütün bütün mensuplarının üretim çalışmaları yapması, temel ilke olarak kabul edilmiştir. GARBİS ALTUNOĞLU muhtelif bölgelerde faaliyetini sürdürmüştür. 1971 yılı Ağustos ayında, GARBİS ve ADİL OVALIOĞLU üretim çalışması için Sivas'ta buluşmuşlar, anele elbisesi giymişler ve oradan Malatya'ya geçmişlerdir. Ancak, ADİL'e anele pazasında çalışmak zor gelmeye başlamıştır. Sanık GARBİS ALTUNOĞLU bu konuda şöyle demektedir :

"... ADİL OVALIOĞLU ile bu tarz bir çalışma için Malatya'ya gitmiştik. Ancak, bu arkadaşım alıştığı yaşantıyı değiştiremedi, köylü gibi yaşamayı ve çalışmayı kendisine güç geldi. Bundan ötürü de çalışmaya devam etmedi..."

Sanık ADİL OVALIOĞLU, örgütün üretim çalışması prensibine yan çizmeye başlamış ve daha da ileri giderek (lider duruşunda olan kimselerin örgüt arkadaşlarına talimat vermesi ve yol göstermesi ve onları yönetmesi gerektiği, liderin bilfiil çalışmasının zorunlu olmadığı) görüşünü ileri sürmüştü ve bu nedenle, iki örgüt lideri arasında sürtüşme ve anlaşmazlık başlamıştır.

Örgütün az kişilerden oluşması ve gizlilik esası geçerli olmakla beraber, örgütün her iki lideri; diğer üyeleri tanımakta, bilmekte ve yeni bir şahıs örgüte alınırken birbirlerini haberdar etmektedirler. Böyle iken, ADİL OVALIOĞLU; El-Fetih'de gerilla eğitimi gördüklerinden ötürü yararlı olabileceklerinden bahisle, halen firari SABETAY VAROL ve AHMET ÖZDEMİR'i, diğer lider GARBİS'e sormadan örgüt içine aldığı gibi, kendisince malum bazı yeni örgüt üyelerinin de kimliklerini bildirmemiştir. Başlangıçta, örgütün bir tüzüğe, belirli organlara ve basın-yayın faaliyetlerine ihtiyacı olmadığı kabul edildiği halde, ADİL OVALIOĞLU; örgütün yapısını gevşek bulduğunu, örgüte belirli bir şekil verilmesi ve bir tüzük hazırlanması lâzım geldiğini savunmuş ve daha da ötede

GARBİS'e bağlı üyeleri etkilemeye, liderlik yetkilerinin genişletilmesini istemeye ve dolayısıyla, diğer lider GARBİS'e rağmen, tek lider olmak için teşebbüslerde bulunmaya başlamış ve esasen, arkadaşları tarafından (kendini beşenmiş, ukala ve geveze) diye nitelenen mağdur ADİL OVALIOĞLU liderliği kaybetmesi bir yana, yavaş yavaş hayatını kaybetme yoluna girmiştir.

Cinayet sebeplerinden bir diğeri de, GARBİS'in (Bar dağı taşıran son danla) dediği, para ile ilgili olanıdır. Sanık ZEYNEL AYDINDAĞ, evvelce PDA hareketi içinde iken ayrıldığı bildirilen ZEHRA AGRALI isminde bir kadın ile tanışmıştır. Uzun süreli bu arkadaşlık d nemi içinde sanık ZEYNEL ; ZEHRA AGRALI'nın İstanbul'daki evinde yatıp kalkmış, ders çalışmış ve çok yakın hissi ilişki kurmuştur. Sanık ZEHRA AGRALI'nın ileri sürdüğüne göre; Almanya'da tedavisini yaptırması için ve okulunu bitirip hayata atıldığında ödenek üzere, ZEYNEL AYDINDAĞ'a 50 bin TL. vermiştir. ZEYNEL bu parayı örgüt lideri GARBİS'e götürmüş, o da saklaması için BANU ERGÜDER'e teslim etmiştir. Sanık GARBİS ALTUNOĞLU örgüte mal olan söz konusu paranın mevcudiyetini, diğer lider ADİL OVALIOĞLU'na duyurmuştur. Zaman zaman buluşmaları sırasında ADİL ; kendisi tarafından örgüte alınan SABETAY VAROL ve AHMET ÖZDEMİR ile, kimliklerini sakladığı diğer arkadaşlarının geçim ve barınma masraflarını karşılamak üzere, GARBİS ALTUNOĞLU'ndan 50 bin liranın yarısını istemiştir. Bu talebe karşı GARBİS; ihtiyaç listesi tanzim edilerek zaruri işe harcanmaya karar vermek lazım geldiğini, emrivaki şeklinde para istemenin yersiz olduğunu ileri sürmüştür. Bu hususla ilgili olarak mazmun GARBİS şöyle demektedir :

"... Bunun üzerine kendisi (ADİL) ; ben seni, ÜMİT NECEF'i, ZEYNEL AYDINDAĞ'ı ve diğerlerini biliyorum. Eğer bu parayı vermezseniz, sizleri açıkların şeklinde tehdit havasına girmiştiniz. Ayrıca, benim şahsına serseri, dik kafalı, hıyar diye konuşmaya başladı... Ben, aranızda bir dostluk, yoldaşlık kalmadığına kanaat getirerek yanından ayrıldım..."

Örgütün tek lideri olmak peşine düşen, örgüt prensiplerini ve şahsına yapılan eleştirileri hiçe sayan ve bölücü davranışlarda ısrar eden maktulün, söz konusu para meselesinden ötürü, tutumu ve özellikle yaptığı tehdit, bardağı taşıran son danla olmuştur. Örgüte hakim lider GARBİS; ADİL'in süregelen olumsuz durumunu, ZEYNEL AYDINDAĞ ve ÜMİT NECEF ile görüşmüş ve bundan böyle, onun örgüt çalışmaları dışında bırakılması neticesine varılması yanında, ADİL'in tehditle yetinmeyip örgütü ve üyelerini ihbar etmesi ve sahte bir pasaportla yurt dışına kaçarak kendisini kurtarması ihtimali üzerinde durulmuş ve çare aranmıştır. Örgütün devam ve emniyeti tehlikeye girmiştir. Tehlikeyi ortadan kaldırmak için takip edilecek en emin yol; tehlikeyi yaratan kişiyi, yani ADİL OVALIOĞLU'nu ortadan kaldırmaktır şeklindeki görüşte, örgüt ileri gelenleri birleşmişlerdir.

Öldürme Kararı

Örgütün gizliliğine ve disiplinine, yerleşmiş prensiplerine aykırı ve tehlikeli davranışlara uygulanacak müeyyideleri de kapsayan yazılı bir tüzüğü yoktur ama bu; örgüt içinde olup da örgütün varlığını tehdit eden kişinin, lider olsa bile, cezajsız kalması anlamına gelmemektedir. Tüzük namı altında, saklanması güç, ele geçmesi halinde aleyhe kanıt olabilecek yazılı bir metine şimdilik gerek görülmemiştir. Ne var ki, örgütsel ilişkiler ve faaliyetlerden doğan bazı hususlar; görüşülmüş, konuşulmuş, kararlaştırılmış ve alışılmış prensipler haline gelmiştir. İşte, ADİL OVALIOĞLU'nun öldürülmesi kararı da, bu tür bir örgüt prensibine dayanılarak alınmıştır.

"... Daha evvel, örgüt içinde bölücü faaliyette bulunan ve örgütün emiyeti bakımından tehlikeli görülen kişilerin öldürülebileceği konusunda, ZEYNEL AYDINDAĞ ile genel olarak konuştuğumuz ve bunu, bir örgüt kuralı olarak ortaya attığımız olmuştur..." diyen GARBİS ALTUNOĞLU, ölüm cezasını taşıyan örgütsel bir kuralın varlığını, açıklamış olmaktadır.

Sanık GARBİS ALTUNOĞLU, ZEYNEL AYDINDAĞ ve ÜMİT NECEF, ADİL OVALIOĞLU'nun öldürülmesine müştereken karar vermişlerse de, kararın uygulanma zamanı tayin edilmemiştir. Üretim çalışmaları yapmak için sık sık İstanbul dışına çıkan GARBİS, PDA hareketi ve İstanbul Dev-Genç soruşturması sanıklarından olarak arandığından, Kayseri'de yakalanmış ve 12.Nisan.1972 tarihinde Ankara'da tutuklanmıştır. O halde, örgüt liderinin hapisteye olduğu bir sırada, 13.Haziran.1972 günü, cinayet kararı nasıl uygulanmıştır? Bu konuda GARBİS ALTUNOĞLU şöyle demektedir:

"... Ankara'da tutuklandım, cezaevine girdim. Öyle zannediyorduk ki, ben hapisteye iken ADİL, ZEYNEL ile temas etmiş keza parayı istemiş olmalı ve bundan ötürü, ÜMİT NECEF ile birlikte ADİL'in öldürülmesi meselesini tahakkuk ettirmişlerdir... Mamafih benim telkinim ile ÜMİT ve ZEYNEL'in vermiş oldukları ve uyguladıkları bir öldürme kararı olsa gerektir."

Örgütün varlığı ve tüm üyelerinin geleceği için hayati bir tehlike teşkil eden ADİL OVALIOĞLU hakkındaki ölüm kararı, aşağıda tafsilen anlatılacağı üzere, sanık ZEYNEL AYDINDAĞ, BANU ERGÜDER ve ÜMİT NECEF'in karşılıklı yardımlaşma ve tasarısı ile uygulanmıştır.

Cinayetin Hazırlanması :

Kendileri tarafından kiralananan Rumelihisarındaki Demir Apt.da BANU ERGÜDER ve ZUHAL AKSOY müştereken yaşamaktadırlar ana, BANU ile çok yakın hissi ilişki kuran ZEYNEL AYDINDAĞ aynı çatı altında sık sık kalmakta ve keza, ZUHAL ile de hissi bağlantısını sürdüren GARBİS ise, ara sıra bu eve uğramaktadır. Gerek kişisel ve gerekse örgütsel münasebetler, taraflar arasındaki teşanütü sağlamlaştırmıştır. Daha önce belirtildiği üzere, örgütün bir bakıma İstanbul irtibat bürosu görünümünde olan bu yerde yoğun çeviri faaliyetleri, sanık BANU ve ZUHAL tarafından sürdürülmektedir.

Bu suretle, kişisel ve örgütsel yagantı devam etmekte iken, 1972 yılı Haziran ayı başlarında ZEYNEL AYDINDAĞ, BANU'dan zehir ve uyuşturucu madde temin etmesini, labut bulmasını istemiş ve evdeki büyük bir bavalun içine girip çıkmış, bu olmaz demiş ve bir iki gün sonra, BANU'ya bir emanetçi mektubu vermiştir. Bu meyanada, avni ev sakini ZUHAL AKSOY'la da konuşan ZEYNEL; bir arkadaşın gelip kalacak, ayın 14 üne kadar bir yerde kaliver diyerek onu da evden yollamıştır. ZEYNEL AYDINDAĞ'ın bu girişim ve hareketlerinden, birisinin eve getirilip bayıltilacağını ve öldürüleceğini tahmin eden BANU ERGÜDER şöyle demektedir ;

"... ZEYNEL ; eve gelecek kimseyi merak etmiyordum, açıklıyayın; eve gelecek bu arkadaş, aramızda bazı arkadaşları kendi tarafına çekmek için gavretlerde bulunuyor dedi. Arkadaşları birbirine düşürdüğünü kendini beşenmiş davranışlarda bulunduğunu.. Kimseye ne güven ne saygı duyduğumu, bazı feodal davranışlarla bulunduğuna karar verildiğini, ne yapıp yapılacak, bu adamın öldürülerek ortadan kaldırılacağını bana izah etti..."

Bu arada öldürülecek kişinin; kendisinin de evvelce, şahsen tanıdığı ADİL OVALIOĞLU olduğunu öğrenen sanık BANU ERGÜDER; "Zeynel bana ne dedi ise yaptım" demektedir ve gerçekten de

maznun, cinayet olayında kendisine düşeni soğukkanlılıkla yerine getirmiştir.

Öldürülme gerekçesi tesbit edilmiş, kararı verilmiş ve sıra uygulanmaya gelmiştir. Zeki, uyanık, kuşkulu denilen ve ikkiyönetimci aranan ADİL OVALIOĞLU'nun cina et mahalline getirilmesini sağlamak amacıyla bir senaryo hazırlanmıştır. Mağdur ADİL'in paraya ihtiyacı vardır. Son günlerde ZEYNEL'den para almış ve bu ihtiyacı, tesbit edilen senaryoda işlenmiştir; (Banu ERGÜDER zengin bir ailenin kızıdır, annesi Amerika'dadır. Erenkövde yalıları vardır. Babasının kasasında para ve kıymetli mücevherat bulunmaktadır. BANU ailesinden kopmak istiyen, devrimci fikirleri bilen, aranan devrimci arkadaşlarını evinde saklayan ve tek başına yaşayan bir kız olarak tanıtılacaktır. ZEYNEL AYDINDAĞ'da, BANU'yu okulda tanımış olacaktır!...). Hazırlanan cazip senaryo uyarınca eve davet edilecek ADİL OVALIOĞLU'nun öldürülmesinde kullanılacak malzeme ve vasıtalar daha önceden temin edilerek eve konulmuştur.

(Zehir ve uyuşturucu ilaç) : BANU, zehir ve uyuşturucu maddeler hakkında bilgi edinmiştir ama, zehir temin edememiş sadece, bir eczaneden eter alabilmiştir. Mamafih, evde Lüminal'de mevcuttur. Kaldı ki, ZEYNEL AYDINDAĞ küçük bir şişe içinde eve zehir getirmiştir. Cinayette kullanılan bu zehir, hadiseyi müteakip ZEYNEL tarafından alınıp götürülmüştür.

(Labut) : Sirkeci'de spor malzemeleri satan bir mağazadan BANU, 20 lira mukabili bir çift labut satın almıştır. Bu labutlar, mağdurun başına vurulup balıtnak için kullanılmıştır. (Dosya I, Dizi 83 zabıt varakası)

(Tabanca) : Cinayette kullanılan 7,65 çap Browning marka tabanca, 2000 liraya, sanık GARBİS tarafından, daha önce, ADİL OVALIOĞLU'ndan satın alınmıştır. Söz konusu tabanca, iki adet sarjörü ve 18 adet mermisi ile birlikte, cinayet mahallinde ele geçmiştir. Maktule, bu tabanca ile 3 el ateş edilmiş, koranları ise hadiseden sonra BANU tarafından denize atılmıştır.

(Sandık) : Cesedin konulduğu, iki tarafından kilitli, asma kilitli büyük sandık BANU'ya aittir. ZEYNEL tarafından aynı maksatla satın alınıp emanetçiye bırakılan ve nakbuzu BANU'ya verilen diğer büyük bir valiz, cinayeti müteakip BANU tarafından emanetçiden alınmışsa da, ceset içine sığmadığından işe yaradığı ve BANU'nun evdeki mevcut, söz konusu sandığı kullanılmıştır.

(Halter Demiri) (Dambıl) : Sirkeci Postahane caddesindeki bir mağazadan, 8'er kiloluk 2 adet halter demiri, ağabeyisinin kullanacağından bahisle, BANU tarafından 95 TL'ya satın alınmıştır. İçine ceset konulan sandığın denize atılması planlandığından, naylon bir iple sandığa bağlanacak bu ağırlıklar, batmayı temin edecektir. (Dosya I, Dizi 81 zabıt varakası)

Nasıl öldürülecektir ?

Öldürme işinin muhtlak surette yerine getirilmesi ve sağlama bağlanması maksadı ile sanıklar, muhtelif ihtimalleri tasarlamışlar ve buna göre hazırlıklarını tamamlamışlardır.

1- ADİL eve gelince kendisine ikram edilecek yiyecek veya içecek içine zehir veya uyku ilacı karıştırılacaktır. BANU, mağdura önce çay sonra çorba ve salata ikram etmiştir. Çorbaya konulan uyku ilacı, çorbayı acılaştırdığından ADİL bir kaşıktan fazla almamış, bu da BANU ilaçsız yeni bir çorba getirmiştir. Olayda, uyku ilacı netice vermemiştir. Mağdura ikram edilecek zehirli şeyden kendilerin de yanlışlıkla alabilecekleri ihtimali dolayısıyla zehirin kullanılması sakıncalı görülmüştür.

2- Mağdurun başına labutla vurulup bayılacaktır ve sonra da boğularak öldürülecektir.

3- BANU polis memuru rolünü oynayarak yatağının yasığı altında sakladığı tabancayı birdenbire çekecek ve silah tehdidi ile ADİL'i, ZEYNEL'e başlatacak ve bu suretle, zararsız hale getirilen mağdur müteakiben öldürülecektir.

4- Cinayette tabanca kullanılması en son hal çaresi olarak tasarlanmıştır. Çünkü, silah sesinin etraftan duyulması halinde, oyunun bozulup yakalanabilecekleri hesaplanmıştır. Susturucu akla gelmiştir ama, tenin edilememiştir. Bununla beraber, hadisede tabanca kullanılması ve silah sesine dışardan müdahale edilmesi halinde, ZEYNEL'in; ADİL'in zorla eve girdiğini, boğuştuklarını ve onu öldürmek zorunda kaldığını ileri sürmesi, kararlaştırılmıştır.

Cinayetin İşlenmesi :

12.Haziran.1972 günü öğleden sonra ZEYNEL, ADİL OVALIOĞLU'nun eve geleceğini BANU'ya bildirmiştir. Nitekim, aynı günün akşamı saat 21.00 sularında ZEYNEL yanında ADİL OVALIOĞLU olduğu halde eve gelmişlerdir. ADİL, (aranan arkadaşlardan) diye BANU'ya tanıtılmış, ADİL'de; BANU'ya(Beni hatırladın mı) demiştir.BANU ERGÜDER, kendisini hatırladığını ve lüzümü halinde evde kalabileceğini söylemiştir. Tanışmayı müteakip taraflar arasında çeşitli konularda sohbet edilmiş ve özellikle, BANU'nun devrimcilerin sempatisini olduğundan, onlara yardım etmek istediğinden, babasının zenginliğinden ve kasasındaki para, mücevherlerden bahsedilmek suretiyle hazırlanan senaryonun uygulanmasına başlanmıştır. Bu meyanda, devrimci olmak için aileden kopmak gerektiğini ileri süren ADİL OVALIOĞLU, BANU'ya (Babana gidersen, doğrudan doğruya kendilerinden ayrıldığını açıkca ortaya koyarsın, gerekirse tabanca çekersin.Evdeki kasa meselesine gelince,keza BANU da tabanca tehdidi ile elde edebilirsin, icap ederse biz ZEYNEL ile bir araba çalar veya kiralar seni bekleriz, alır götürür benim tenin edeceğim bir yerde saklanırsın) diyerek müstakbel bir senaryo planı teklif etmiştir.

Taraflar arasında geç vakte kadar devam eden konuşmalar neticesinde; ADİL OVALIOĞLU'nun kişiliği hakkında edindiği görüşünü, BANU ERGÜDER şöyle ifade etmektedir ;

"... Gelisi epey olmuştü. Fikirleri benim fikirlerin ile bağdaşmadı. Keza ZEYNEL'le de bazı fikirlerde tam bir anlaşma sağlayamayordlardı. İki sefer çay yaptım. sonradan acıktığını söyledii. Çok konuşuyordu, kendisi ni metheder gibi halleri vardı, bu konuşmaları ile ZEYNEL'in söylediği gibi, bu adamın öldürülmesi muhakkak lazardı..."

Saat 01.00'e gelmiştir ama, kurbanın ilaçla uyutulması ve zehirlenmesi mümkün olmamıştır. BANU, zehirli şeyden yanlışlıkla kendisinin ve ZEYNEL'in de alabileceklerini hesaplamıştır. İlk ifadesinde; ADİL'e ikram ettiği çorbaya uyku ilacı kovduğundan bahseden sanık, bilahare bu ilacı kullanmadığını beyan etmiştir.

Saat 01.00 de ADİL ve ZEYNEL aynı odada ayrı yataklarda, BANU ise evin diğer odasında yatmışlardır.Ancak saat 03.00'e kadar uyuyamadığını belirten sanık BANU ERGÜDER; bundan sonrasını, şu şekilde nakletmektedir :

"...Konuşların köpekleri vardı, zaman zaman havlardı. Nitekim, saat 03.00'de dışarda iki köpeğin havlanması benim için bir işaret olmuştü.Onların yattığı odanın kapısına gittiğ,

dışarda köpekler havlıyor galiba birileri var, biriniz gelsenize, çabuk olum dedim..."

Bu çağır, cinayetin işlenmesine başlanması için en son çare ve işaret olarak tasarlandığından başlangıçta ZEYNEL odadan çıkmamıştır. Pantolonunu giyerek (nerede diye) yattığı odanın evin holüne gelen ADİL'i BANU evin bahçeye açılan kapısına doğru sevk etmiştir. Bu anda, mağdurun başına arkadan labutla vurulmuştur. Ancak bu noktada, BANU'nun beyanları değişiktir. İlk ifadesinde; Adil'in başına labutla kendisinin vurduğunu, ama bayılmadığını, yetişen ZEYNEL ile ADİL'in loş ışıklı holde boğuşmaya başladıklarını, boğuşmaktan kendisinin yattığı odaya geldiklerini, ZEYNEL'in ikazı üzerine yastığın altındaki tabancayı aldığını ve uygun bir durum hasıl olduğunu görünce, ADİL'in şakak veya kulağı tarafına bir el ateş ettiğini, sonra bir el daha ateş etmesi üzerine ADİL'in yere düştüğünü, kendi elindeki tabancayı, müteakiben ZEYNEL'in aldığını ve yerde yaralı vaziyette yatan ADİL'e bir el de ZEYNEL'in ateş ettiğini belirten maznun BANU ERGÜDER, hazırlık soruşturması sırasında ; ZEYNEL'i korumak için o şekilde beyanda bulunduğunu, esasında kendisinin labutu kullanmadığını ve tabanca ile ateş etmediğini, arkadan yaklaşan ZEYNEL'in labutla ADİL'in başına vurduğunu, boğuşmaya başladıklarını, ensesinden kan gelen ADİL'in kolundan tuşan ZEYNEL'in onu, kendi yattığı odaya getirip yatağın üzerine oturttüğünü ve yastığın altından tabancayı çekerek silahı ADİL'e doğrulttuğunu ileri süreren maznun devanla ;

"...ADİL tabancayı görür görmez hemen ayağa fırladı ve yatağın yanında olduğundan beni kollarımdan tutarak kendisi ne siper etti. Kurtulmak istedim, kurtulamadım...Çırpınıyordum...ADİL; nedir istediğiniz, delirdiniz mi diye bağırma devan etti... Ön odada iken, biz ADİL ile masaya yaklaştığımda ZEYNEL elinde tabancası ile bize doğru geldi. Ve tabancayı benim başımın sol tarafından arkaya doğru uzattığını görünce başımı hemen öne eğdim ve bir tabanca sesi duydum. Beni tutan eller gevşedi, sonra bir silah sesi daha duydum. Bu işler süratle ve çok kısa zamanda cereyan ettiği için sırası ile hatırlanan güç oluyor. Bir ara üçüncü bir silah sesi duydum..." demıştır.

BANU ERGÜDER'in değişik izah ve beyanlarda bulunması cinayet tasarısının uygulanmasından sonra ve hadisenin ortaya çıkması halinde, keza hesaplanmış diğer bir girişim olsa gerektir. Çünkü maznun yakalandıktan sonra alınan ilk ifadelerinde de; numusunu kurtarmak için adam öldürdüğünü savunmuştur. Sanık BANU ERGÜDER çeşitli itiraflarını bulduğu şu gerekçeye başlamaktadır;

"...Benim hadiseyi üzerine alan ZEYNEL'i korumak içindi. Başlangıçta, hadisenin şiddetini anlamamıştım...Yalnız kalınca düşündüm kahraman olmağa lüzum yok dedim."

Né var ki kuşkusuz olan gerçek; sanığın taahhüden adam öldürme fiiline, gözünü kırpmadan ve soğukkanlılıkla asli fail olarak, katılmış olmasıdır.

Mağdur ADİL OVALIOĞLU'nun öldürülmesinde en son çare olarak tabanca kullanıldığından silah seslerine birilerinin gelmesi beklennişse de gelen giden olmadığından cesedin kaldırılması safhasına geçilmiştir.

Maktul ADİL OVALIOĞLU'nun cesedinin ortadan kaldırılması :

Cinayet plânının maktulün cesedinin ortadan kaldırılması bölümünde; aşağıda belirtilen şekillerden birisinin tercih edilerek, uygulanması kararlaştırılmıştır. Ceset sandığa konulduktan sonra ;

1- Sandık تنها bir yerde toprağa gömülecektir. Ancak uygun bir arazinin bulunmasının ve toprağın kazılmasının güç olacağı düşüncesi ile bundan vazgeçilmiştir.

2- BANU ERGÜDER ; Sandığı alacak bir yolcu gibi tren istasyonuna gidecek, oradaki kalabalıktan yararlanıp sandığı bir kenara koyarak ayrılacaktır.

3- Veya bir yolcu trenine sandıkla beraber binecek, İstanbul dışına çıkıldığında müsait gördüğü bir istasyonda kendisi trenden inecek ve fakat, trende bıraktığı sandık yola devam edecektir.

Ancak bu şekiller, yanında büyük bir sandık olduğu halde tek başına yolculuğa çıkan genç bir kızın dikvati çekebileceği ihtimali ile sakıncalı görülmüştür.

4- Sandık BANU tarafından deniz kıyısında bekleyecek diğer bir şahıs teslim edilecek, bu şahıs sandık başında bekleyen BANU ile ZEYNEL gezinti yapmak maksadı ile bir sandal kiralayacaklar, sandığın muhafaza edildiği vere gelinerek, BANU inecek, ZEYNEL orada bekleyen şahısla sandığı kayığa yükleyecekler, sahilin açığında sandığın denize atılmasını müteakip kıyıya yanaşılacak burada, üçüncü şahıs kayıktan indikten sonra BANU ile ZEYNEL aynı sandalla geri dönerek sandalı sahibine iade edeceklerdir.

Hadisede son şekli uygulanmasına teşebbüs olunmuştur. Örgüt kurucusu ve ileri gelenlerinden olup ADİL ÖVALIOĞLU'nun öldürülmesi lüzumuna karar veren heyet içinde bulunan sanık ÜMİT NECEF; maktulün cesedinin, cinayet mahallinde sandığa yerleştirilmesi ve cesedin yukarıda izah edilen tarzda yok edilmesi planına üçüncü şahıs olarak katılmıştır.

Mağdurun öldürülmesinden sonra, yarın Kandilli iskelesinde ÜMİT NECEF ile seni bekleyeceğiz diyerek, sanık ZEYNEL AYDINDAĞ evden ayrılmıştır.

ADİL ÖVALIOĞLU'nun ölüsünün bulunduğu evde sabaha kadar uyumadan bekleyen BANU; cesetten sızan ve etrafa bulaşan kan lekelerini temizlemiş, cinayet verini derleyip toparlayarak, çeki düzen vermiştir. Bu meyanda bulduğu 3 adet kovana bir kibrit kutusuna koyarak bilahare denize atmıştır.

Verilen randevu uyarınca sanık BANU ERGÜDER, Kandilli iskelesinde ÜMİT NECEF ile buluşmuştur. Beraberce iki saat kadar beklemelerine rağmen, ZEYNEL AYDINDAĞ gelmemiş bu süre içinde BANU; cinayet safahatini ve cesetin durumunu ÜMİT'e anlatmıştır. Cesedin konulacağı sandığa bağlanacak halter demirlerini ve ipi ZEYNEL'in getirmesi gereği halde, onun gelmemesi üzerine BANU, emanet nakbuzu evvelce kendisine verilen büyük valizi almak ve yukarıda söz konusu şeyleri temin etmek için, ÜMİT NECEF ile aynı yerde saat 15.00 de buluşmak üzere, oradan ayrılmıştır. Nitekim, bu eşyaları toparlayan BANU ERGÜDER bunları, Bebek iskelesinde bir kayıkçıya muhafaza etmesi için bırakarak kararlaştırılan saatte ÜMİT NECEF ile Kandilli iskelesinde tekrar birleşmiştir. Müteakiben, birlikte Kandilli'den Bebek'e geçmişler, kayıkçıya bırakılan eşyaları almışlar ve bir taksiye yükleyerek cesedin bulunduğu Demir Apt. na gelmişlerdir.

Ceset katılaşmış olduğundan emanetçiden alınan büyük valize sığmamıştır. Bunun üzerine, BANU'nun Amerikadan getirdiği şahsına ait sandık boşaltılmış ve içine, ADİL ÖVALIOĞLU'nun ölüsünü beraberce yerleştirmişlerdir. Cesetin uzun süre üstünde kaldığı, yere serili kilim kanlandığından bunu parça parça kesmişler, bir kısmını banyo kazanında yakmışlar, artanını ÜMİT NECEF bir torbaya koyarak bilahare denize atmıştır. Ölünün cebinden çıkan

parayı ve kol saatini ÜMİT almış, ceset sandığa konulduktan sonra asma kilidi ile kitlemiştir.

Sanık BANU ERGÜDER kırmızı renkte diğer bir torba pantaya halter demirlerini, naylon ipi ve maktulün ceketinden çıkan sahte kimlik kartlarını koymuştur. Esasen cinayet mahalli olan evin durumu, malzeme ve eşyaların adet ve nitelikleri ve bu meyanda, ADİL OVALIOĞLU, ZEYNEL AYDINDAĞ ve GARBİS ALTUNOĞLU'na ait olan şeyler mahallen yapılan keşif, arama ve teşhis işlemleri neticesinde tanzim olunan muhtelif tutanaklarda ayrıntıları ile gösterilmiş ve bu belgeler, soruşturma dosyasına konmuştur.

İçine ceset yerleştirilmiş sandığı ve diğer torbayı alarak BANU'nun, hava karardıktan sonra bir taksi ile Bebekten Beykoz iskelesine geçmesi ve burada, ÜMİT NECEP ile buluşması ve gelmesi beklenen ZEYNEL AYDINDAĞ'ın da iltihakı ile cesedin denize atılması görüşülmüş ve ÜMİT NECEP Rumelihisarındaki evden ayrılmıştır.

Nitekim, BANU ERGÜDER iddianamenin (Olay) bölümünde açıklandığı şekilde; şöför ZİYA KAYA yönetimindeki 34 EV 817 plaka sayılı taksi ile Beykoz'a geçmiş, orada ÜMİT NECEP ile buluşmuş, ZEYNEL AYDINDAĞ'ın gelmemesinden ötürü sandal kiralanarak cesedin denize atılması inkarı bulunmamış ve ertesi günü aynı yerde buluşulmak üzere sanık ÜMİT NECEP ayrılmış ve BANU sandığı tekrar evine götürmek isterken yakalanmıştır.

İddia konusu, taammüden adam öldürme cürmünün tasarlanması, tertibi, işlenişi ve cesedin ortadan kaldırılması gibi birbirine uygunluk gösteren safahatı içinde, maktulün cesedinin Rumeli yakasında bir yerden denize atılması yerine, Anadolu yakasının niçin tercih edildiği, dik ati çeken bir noktadır. Bu hususu, olaydan sonra firar eden ve bulunduğu sanık ZEYNEL AYDINDAĞ ile birlikte El-Fetih'e geçen ve bir süre orada kaldıktan sonra Türkiye'ye dönüşünde Hatay'da yakalanan maznun ÜMİT NECEP şöyle izah etmektedir :

"... Zeynel, esasen Paşabahçelidir. O mevkiiden bir sandal veya motor bulma inkarı vardır. Bu suretle, cesedin Beykoz tarafından denize atılması daha uygun diye düşünmüş olabilir."

OLAYIN HUKUKİ MAHİYETİ VE DEĞERLENDİRİLMESİ

Yasa dışı gizli bir örgüt kurulmuştur . Örgüt; kurucular, sevk ve idare edenlerden ve üyelere oluşmuştur. Amacı; Marksist-Leninist ve Maoist görüşlerin işçi ve köylü kitlesine aşılması, kırsal bölgelerdeki halktan taraftar toplayarak örgütlenme, yer yer yasal düzene karşı ayaklanmayı teşvik etmek, bu arada silahlanmayı temin ile geniş çapta bir halk savaşının başlatılması neticesinde, siyasi iktidarın ele geçirilmesi ve ülkenin komünist bir toplum düzeyine götürülmesi, şeklinde izah edilebilir.

1- T.C.K.nun 141 nci maddesine değer fiil :

Bu itibarla, belirtilen gayesi, niteliği ve buna bağlı maddi unsurları ile tekevvün eden fiil, T.C.K.nun 141 nci maddesinde yazılı olan cürümdür. Söz konusu suç, ceza kanununun sistematigi içinde devletin şahsiyetine karşı cürümler babında yer alan bir tehlike suçudur. Öyle ki, T.C.K.nun 141/1 maddesinde tarif edilen mahiyette bir cemiyyetin kurmak şöyle dursun (kurmaya tevessülü) dahi kanun koyucu cezalandırmıştır.

Maddede açıklanan cemiyyet nedir ? Bunun, kanuni gerekleri uyarınca teşkil edilmiş bir örgüt olmadığı izahattan varesidir.

Kurulması cürüm sayılan ve T.C.K.nun 141/1 maddesinde tanımlanan nitelikteki cemiyetin (iki veya daha ziyade kimselerin aynı amaç etrafında birleşmesi) ile vücut bulacağı belirtilmiştir.

Dava konusu olayda ise, ikiden çok ziyade sanık aynı amaç etrafında kümelenerek örgütü teşkil etmişlerdir. Ve böylece, sanıklara isnat olunan suçun maddi unsuru sübut bulmuştur.

Aynı amaç ne demektir? Bunu, maznunların cürüm kriterlerini de kapsar şekilde, bilincine vardıkları ve kitlelere yaymaya çalıştıkları Marksist-Leninist teoriye dayalı Maoist düşünce ve pratikte aramak ve örgütün kurulması nedenleriyle örgütsel faaliyetlerin hedefi açısından, tesbit etmek gerekir.

T.C.K.nun 141/1 maddesinin ifadesine göre; (Sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeye), (Sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya), (memleket içinde müesses iktisadi veya sosyal temel nizanlardan herhangi birini devirmeye) natuf cemiyetleri teşkil etmek, cürüm sayılmış ve bu tür cemiyetleri (kuranlar, faaliyetlerini tanzim, sevk ve idare edenler, yol gösterenler) in cezaları gösterilmiş ve aynı kanun hükmünün 5 nci fıkrasında ise, bu nitelikte cemiyetlere girenler tecrim etmiştir.

T.C.K.nun 141 nci maddesinin uygulanması ile ilgili olarak yerleşmiş umumi ve Askeri Yargıtay içtihatlarına göre; söz konusu madde hükmünü ihlâl eder tarzdaki ideolojik girişimin; ihtilâlcî sosyalizm, fevâ aşırı sol ve da komünizmin, müesses devlet nizamını ihtilâl yolu ile yıkarak burjuva sınıfını ortadan kaldırmayı ve proleterya diktatörlüğünü kurmayı hedef alan bir sisteme ulaşmak amacıyla cemiyet teşkil etmek olduğu, şeklinde özetlenebilir.

Burjuva düzeni yıkıldıktan sonra komünizmin temelleri atılmaya başlanacaktır. Bu girişimin, ortadan kaldırılan burjuva demokratik kurallarına, kanunlarına ve ölçülerine göre yapılması mümkün değildir. Yıkılan eski düzen tasfiye edilirken karşı koyanların, karşı devrimlerin kırılması lazımdır. Bunun için de, artık proleteryanın ideolojik önderliğine değil, fiili diktatörlüğüne ihtiyaç vardır.

Ve T.C.K.nun 141/1 maddesinde sözü geçen (tahakküm) deyiminin ise, proleterya diktatörlüğü olduğu bilinen keyfiyettir.

Hadisede ise; sanıkların, işçi sınıfının ideolojik önderliğinde, işçi ve köylü ittifakına dayanarak halk savaşını yani ihtilâli hazırlamak ve tahrik etmek gayesi ile örgüt kurdukları anlaşılmıştır. Bu yolla müesses devlet nizamı ortadan kaldırıldıktan sonra, ihtilâlcî sosyalist teoriye uygun olarak ülkenin komünist bir toplum düzeyine ulaştırılması, proleteryanın diktatörlüğü sayesinde mümkün olacaktır.

Bu itibarla, maznunlara isnat edilen T.C.K.nun 141/1 maddesinde tasrih edilen cürüm bütün unsurları ile sabit olduğu neticesine varılmıştır. Söz konusu örgütün; kurucuları, yöneticileri ve üyelerinin fiili ve hukuki durumları, iddianamenin kişisel sorumluluklar bölümünde ayrıca değerlendirilmiştir.

2- Adam Öldürme fiili :

T.C.K.nun 448 nci maddesinde; (her kim, bir kişiyi kasten öldürürse..) şeklinde ifade edilen fiil, adiyen adam öldürme cürümüdür. Halbuki, ADİL OVALIOĞLU'nun katledilmesi hadisesi, adiyen adam öldürme mahiyetinde olmayıp vasıflı adam öldürme fiilidir ki, T.C.K.nun 450 nci maddesi çerçevesinde tetkik ve değerlendirilmesi icap eder.

T.C.K.nun 450 nci maddesinin 4 ncu fıkrasında; öldürmek fiilinin (taammüden icra olunması) hali belirtilmiştir.

Taammüden; fiilin, daha önceden düşünülerek, tasarlanarak, hazırlanarak işlenmesi halidir. ADİL OVALIOĞLU'nun öldürülmesinde; tasarı, tertip, hile, soğuk kanlılık, sebat, ısrar ve kat'i karar gibi tüm unsurları ile tipik bir şekilde (Taammüt) hali tekevün etmiş bulunmaktadır.

Daha evvel ayrıntıları ile izah edilen sebeplere binaen; sanık GARBİS ALTUNOĞLU, ZEYNEL AYDINDAĞ ve ÜMİT NECEF, mağdur ADİL'in öldürülmesine karar vermişlerdir. Mağdurun öldürülmesi sebeplerini işleyen ve bunları diğer sanıklara tavsiye ve telkin eden maznun GARBİS ALTUNOĞLU, cinayet olayına azmettiren olarak katılmıştır. Halen firari sanık ZEYNEL AYDINDAĞ ile tutuklu BANU ERGÜDER öldürme fiilini taammüden icra etmişlerdir. Diğer sanık ÜMİT NECEF'in öldürme fiiline katkısı; tesbit edilen delilleri yönünden, söz konusu cürmün ikasında müzaheret ve muavenetde bulunmak şeklinde, tezahür etmektedir.

T.C.K.nun 450 nci maddesinin 9 ncu fıkrasında yazılı olduğu üzere adam öldürme cürmünün (bir suçu gizlemek...kendisinin veyahut başkasının cezadan kurtulmasını tenin maksadı ile) icra edilmesi hali de, cinayet suçunun bir diğer vasıflı yanıdır.

Çünkü, T.C.K.nun 141/1 maddesinde tarif edilen amaçta bir örgüt kurulmuş olmakla, bir suç işlenmiş ve failleri hukuken ceza tehdidi altına girmişlerdir. Oysa ki, mağdur ADİL OVALIOĞLU; ihbar edeceğin diyerek örgütü ve mensuplarını yakalanmaları ve dolayısı ile ceza görmeleri tehlikesi içinde bırakmıştır. Bu itibarla; mağdurun öldürülmesi ile, bir suç gizlenmiş ve failleri ceza verme tehdidinden kurtulmuş olacaktı. Sonuç olarak, ADİL OVALIOĞLU'nun katli hadisesi; tüm maddi ve manevi unsurları ile, T.C.K.nun 450/4-9 maddesi hükümlerine göre vasıflı adam öldürme cürmüdür.

3- Bazı sanıkların diğer fiilleri :

Sanıklardan bazılarının T.C.K.nun 141/1-5 maddesi gereğince tesbit edilen fiillerinden ayrı görünümde ve fakat, aynı cürmün kastı kapsamında olduğu kanısına varılan diğer suçları da mevcuttur. Örneğin; maznun GARBİS ALTUNOĞLU 1970 yılı yazında Robert Kolej öğrenci birliği odasına, bir gece vakti camını kırarak girmiş ve 5000 TL değerinde bir teksir makinesi ile 1000-1500 TL kıymetinde bir daktilo makinesi çalarak Ankara'ya götürmüş ve Doğu PERİNÇEK'e hediye etmiştir. İstanbul Ruhban okulundan yetişenler derneğinin Osmanbey'deki binasından firari sanık ZEYNEL AYDINDAĞ ve tutuklu ARDEŞEZ MARKOZ bir teksir makinesi çalmışlardır. Tutuklu sanık YUNUS PİTİRLİ; Kayseri'de, YUSUF TASA isimindeki bir vatandaşın nüfus hüviyet cüzdanını arka cebinden yankesicilik suretiyle çalmıştır. Kayseri valiliğinin 2.11.1972 tarih ve 2316 sayılı yazılarında bildirildiğine göre; Kayseri'de yakalanan sanıklardan KEMAL KILIÇ ve YUNUS PİTİRLİ; bir dükkandan konserve yiyecek çalarlarken, dükkan sahibi tarafından yakalanmışlardır. Görülüyor ki, açıklanan bu fiiller T.C.K.nun 491-493 maddelerinde yazılı adi ve vasıflı hırsızlık cürümleridir.

Sanıklardan YUNUS PİTİRLİ ve KEMAL KILIÇ'ın Kayseri'de yakalandıkları evde 7 adet nüfus hüviyet cüzdanı ele geçirilmiştir. Bunların bazıları tahrip edilmiş ve başka vatandaşlara ait olup sahih olanları da kendilerine aitmiş gibi kullanılmıştır ki, bu tarzdaki hareketler T.C.K.nun 350 nci maddesi uyarınca cezayı gerektiren suçlardır.

Ancak, her biri ayrı ayrı suç teşkil eden bu fiillerin T.C.K.nun 141/1 maddesinde tasrih edilen örgütün kurucu, yönetici

ve üyelerinin aynı maksat ve kasıt altındaki faaliyetleri kapsamında olduğu kanısına varılmış ve bu noktaya değen T.C.K.nun 79 ncu maddesinin hükmü karşısında söz konusu suçlar için ayrıca talepte bulunulmamıştır.

Sıkıyönetim tarafından aranması nedeniyle ihtiyaç duyulduğundan ötürü sanık GARBİS ALTUNOĞLU'nun, 2000 TL. mukabili şahsi ADİL OVALIOĞLU'ndan satın aldığı ve bilahare cinayetde kullanılan 7,65 çap Browning marka tabanca ve mermileri ile ilgili olarak 6136 sayılı yasaya muhalefet suçundan tecziyesi için maznun GARBİS ALTUNOĞLU hakkında talep mevcuttur.

4- 1402 sayılı kanunun, Sıkıyönetim mahkemelerinin görev ve yetkilerini gösteren 15 nci maddesi hükmü kapsamında T.C.K.nun 448 ve 450 nci maddelerinde yazılı adam öldürme cürmü alınmıştır. Sanıklara isnat edilen T.C.K.nun 141 nci maddesine muhalefet fiili ise; söz konusu 15 nci maddenin (a) fıkrasında sayılan suçlar arasındadır. İddia konusu örgütün oluşturulması ve kurulması 1970 yılı yazı ile 1971 senesi başları olmakla beraber, örgüt mensupları faaliyetlerini 1972 yılı sonuna kadar, başka ifade ile yakalanıncaya dek sürdürmüşlerdir. Kaldı ki, T.C.K.nun 141 nci maddesi hükmünde belirtilen cürmün, gerek mahiyeti ve gerekse bu maddenin tatbikatı ile ilgili Askeri Yargıtay içtihatları muvacehesinde; Sıkıyönetim ilanını gerektiren suçlar mevcuttur. Özellikle dava konusu hadisede; gizli bir örgütün mevcudiyeti dolayısı ile bir cinayet işlenmiş ve adam öldürme fiilinin icrası nedeniyle gizli bir örgüt meydana çıkarılmıştır ki, olayın biribirinden ayrılmazlığı maddi ve hukuki bakımdan açıkça görülmektedir. Sıkıyönetim mahkemelerinin görevleri hususunda yapılan uygulamalar ve bununla ilgili yerleşmiş Askeri Yargıtay daire ve daireler kurullarının içtihatlarında belirtilen gerekçeler muvacehesinde de, sanıkların üstüne atılan gizli cinayet kurmak ve adam öldürmek fiilleri arasında hukuki açıdan, şahsi ve maddi irtibat aşikar olduğundan, yüksek mahkemenizin bu davada görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

SANIKLARIN FİİLİ VE HUKUKİ DURUMLARI, SORUMLULUKLARI

1- BANU ERGÜDER :

Örgüt üyesidir. Örgütün aşırı sol ideoloji ile beslenen bir için arkadaşı ZUHAL AKSOY ile birlikte İngilizce aslından kitap, dergi ve broşür tercüme ederek daktiloda çoğaltmışlar bunları, örgüt üyelerine dağıtılmak üzere GARBİS ALTUNOĞLU ve ZEYNEL AYDINDAĞ'a vermişlerdir. Öyle ki, maznun; Maoist görüşleri ve özellikle, Güneydoğu Asya'daki devrimci hareketlerle ilgili en yeni teorik ve pratik bilgileri yansıtan yayınları temin etmek gayesi ile Avrupa ve İngiltere'ye gitmiştir. Örgüt lideri GARBİS'i ve kendisinin mensup olduğu hücrenin başı ZEYNEL'i evinde barındırmış ve bu ev genellikle örgütün irtibat bürosu haline getirilmiştir.

Mağdur ADİL OVALIOĞLU'nun taammüden öldürülmesinde; cinayet yerinin, irkan ve vasıtalarının hazırlanması, hilenin tertibi ve öldürme fiilinin ikası için manen ve maddeten birinci derecede rol oynamıştır. Böylece sanık BANU ERGÜDER'in T.C.K.nun 141/5 ve T.C.K.nun 450/4-9 maddesi hükümlerine aslı fail olarak muhalefet ettiği neticesine varılmıştır.

2- KARBİS ALTUNOĞLU :

Örgütün kurucusudur. Ayrıca liderlik sıfatı dolayısıyla örgüt faaliyetlerini sevk ve idare etmiştir. Yoğun bir şekilde üretimin çalışmaları yapmıştır.

Örgütün diğer lideri ADİL OVALIOĞLU ile sık sık buluşan, görüşen ve temas eden şahıstır. Maktulün örgütün yerleşmiş prensiplerine aykırı tutumunu, olumsuz ve bölücü davranışlarını, liderlik ihtirasını örgüt parası ile ilgili haksız taleplerini tesbit ile bunları örgütsel ve kişisel bir ihtilaf olarak derleyip toparlayarak, örgütün diğer ileri gelenleri sanık ZEYNEL AYDINDAĞ ve ÜMİT NECEF'e aktaran ve mağdurun, örgütün varlığı ve mensuplarının geleceğini tehlikeye atan bir kişi haline geldiğinden ötürü öldürülmesi gerektiği fikrini oluşturan şahıs, maznun GARBİS ALTUNOĞLU'dur. Söz konusu örgütün hayatta kalan tek lideri ve cinayet fiilinin azmettiren olan adı geçen sanığın su ikrarını kaydetmek lazımdır;

"...Mamafih, benim telkinim ile ÜMİT ve ZEYNEL'in vermiş oldukları ve uyguladıkları bir öldürülme kararı olsa gerektir..."

Sanık cinayetin vuku bulduğu 13. Haziran 1972 tarihinde Ankara'da tutuklu olmakla beraber, soruşturmanın muhtelif safhalarında yapmış olduğu ayrıntılı ikrar ve itiraflarından, müsnet taammüden adam öldürme fiiline asli manevi fail olarak katıldığını anlaşılmıştır.

Ayrıca, mağdurun öldürülmesinde kullanılan 7,65 cevinde Browning marka tabanca ile 2 adet şarjör ve 18 merminin maznuna aidiyeti tesbit edilmiş bulunmaktadır.

Bu itibarla, sanık GARBİS ALTUNOĞLU'nun T.C.K.nun 141/1, T.C.K.nun 450/4-9, 64/2 maddesi hükümlerine ve 6136 sayılı kanuna muhalefet ettiği sonucuna varılmıştır.

3- ÜMİT NECEF :

Örgütün kurucusu ve yöneticilerindendir. Diğer, örgüt üyesi sanıklardan KEMAL KILIÇ, YUNUS PİTERLİ ve SAGMAN KAYATEKİN ile firari MÜNİR ATALAY, REŞAT YAŞAR, İSMAİL KAPLAN ve ZAFER KARS'tan müteşekkil hücrenin başıdır. Örgüt lideri GARBİS ALTUNOĞLU'ndan talimat alarak, kendisine bağlı militan üyelerin muhtelif bölgelerde üretim çalışmalarını düzenlemiştir.

Sanık KEMAL KILIÇ ve SAMİ OVALIOĞLU ile birlikte Ürgüp, Gernencik ve Söke, KEMAL KILIÇ ile Ceyhan'da üretim çalışması yapmıştır.

Gerek kendisinin ve gerekse irtibatlı bulunduğu örgüt üyelerinin üretim faaliyetlerinden hasıl olan neticeyi ve aldığı raporları, İstanbul ve Ankara'da GARBİS ve ZEYNEL ile bir araya gelerek değerlendirmişlerdir.

Garbis ALTUNOĞLU ve ADİL OVALIOĞLU'nu lider olarak tanıdığını bildiren maznun cinayetten sonra ZEYNEL AYDINDAĞ ile buluşarak El-Fetih'e geçmiştir. Kaçak ZEYNEL'in halen El-Fetih'de bulunduğunu ifade eden sanık, mezkur teşkilatın; Türkiye'den bir şahsın El-Fetih'e geçirilmesi gayesi ile kendisine verilen bir görevi ifa için, ırda döndüğünde Hatay'da yakalanmıştır.

Maznun ÜMİT NECEF; mağdur ADİL OVALIOĞLU'nu örgüt için tehlike yarattığından ötürü öldürülmesi lüzumunu tesbitle karara varan heyet içindedir. Ancak, sanık ZEYNEL AYDINDAĞ ve BANU ERGÜDER tarafından fiilen gerçekleştirilen cinayet olayına, sanık ÜMİT NECEF'in fiilen katıldığına dair kanıt elde edilememiştir. Bununla beraber, öldürme kararı, tasarısı ve icrasından haberli olan sanık, maktulün cesedinin ortadan kaldırılması faaliyetine iştirak etmiştir. Bu itibarla, adı geçen maznunun adam öldürme cürmünün işlenmesinden evvel, suçu irtikap kararını takviye etmek ve fail işlendikten sonra, müzaheret ve mavenette bulunmak suretiyle olaya katkısı tesbit olunmuştur.

Buna göre sanık ÜMİT NECEF'in T.C.K.nun 141/1, T.C.K.nun 450/4-9 ve 65 nci maddesi hükümlerine muhalefet ettiği neticesine varılmıştır.

4- ZUHAL AKSOY :

Örgüt üyesidir. GARBİS, BANU ve ZEYNEL'le örgütsel ilişkisi vardır. Cinayet mahalli olan evde yaşayan sanık, BANU ile birlikte İngilizce aslından aşırı sol yayınlar ve özellikle Maoist görüşleri taşıyan kitap, broşür ve dergilerden çeviriler yaparak daktiloda çoğaltmış ve bunları, GARBİS ile ZEYNEL'e vermiştir.

Sanığın; ADİL OVALIOĞLU'nun öldürülmesi sırında cinayet mahallinde bulunduğu ve cürmün işlenmesine katıldığına dair delil tesbit olunamamıştır.

Maznunun T.C.K.nun 141/5 maddesine aykırı hareket ettiği anlaşılmıştır. .

5- ZEHRA AĞRALI :

Sanık ZEYNEL AYDINDAĞ'ı evinde barındırmış, kendisi ile yakın ilişki kurmuştur. Söz konusu örgütün üyesi olmadığını ve ZEYNEL'in ideolojik tutum ve faaliyetlerini bilmediğini elir süren maznun; Avrupa'da tedavi görmesi, okulunu bitirip hayata atıldıktan sonra ödemesi kaydıyla, hasta olduğunu bildiği sanık ZEYNEL AYDINDAĞ'a 50 bin lira para verdiğini, ifade etmiştir. Ancak, ZEYNEL parayı aldıktan sonra bunu, örgüt lideri GARBİS ALTUNOĞLU'na götürmüş bu sanıkda; parayı evde saklaması için BANU ERGÜNER'e teslim etmiştir. Örgüt masraflarına harcadığı anlaşılan paradan artakalan 15 bin 500 lira cinayet yeri evde yapılan aramada ele geçirilerek Savcılık Emanetine kaydedilmiştir.

Maznun GARBİS ALTUNOĞLU; ZEYNEL AYDINDAĞ'ın, sanık ZEHRA AĞRALI'yı fikirleriyle etkilemiş olduğunu söylemiştir. Adı geçen maznunun örütün ileri gelenlerinden ZEYNEL'le olan yakın ilişkisi, bir çırpıda 50 bin lira gibi büyük bir parayı vermesi ve paranın örüte harcanması şeklindeki belirtiler karşısında, sanık ZEHRA AĞRALI'nın sözü geçen örgüte üye olduğu ve dolayısıyla T.C.K.nun 141/5 maddesi hükümünü ihlâl ettiği neticesine varılmıştır.

6- SAĞMAN KAYATEKİN :

Örgüt üyesidir. ÜMİT NECEF'in hücresi içindedir. Sanık YUNUS PITIRLI ve kaçak MÜNİR ATALAY ile birlikte Antalya'nın Fenike ilçesinde üretin çalışması yapmıştır. Narenciye bahçelerinde işçi olarak çalıştığını ve fakat bu yaşantıya daha fazla dayanmadığını bildiren maznun devanla; "... 30 Nisan 1972 tarihinde YUNUS'tan ayrılarak Ankara'ya ailemin yanına döndüm... Ankara'da ÜMİT NECEF ile buluştuk görüştük. Köyden niçin döndüğümü propaganda yapıp yapmadığımızı ve taraftar kazanıp kazanmadığımızı bana sorunca olumsuz cevap verdi." demektedir.

Adı geçen sanığın örgüte üye olduğu ve bu itibarla T.C.K.nun 141/5 maddesini ihlâl ettiği sonucuna varılmıştır.

7- YUNUS PITIRLI :

Örgüt üyesi olan maznun, ÜMİT NECEF'in hücresine bağlıdır. Kayseri'de; KEMAL KILIÇ, kaçak İSMAİL KAPLAN ve MÜNİR ATALAY ile, Antalya-Fenike ilçesinde; SAĞMAN KAYATEKİN, MÜNİR ATALAY ve İSMAİL KAPLAN ile üretin çalışmaları yapmıştır.

Sanık, halen kaçak İSMAİL KAPLAN ile ilgili olarak; "...Bir ara İSMAİL KAPLAN geldi, bir hafta kalıp gideceğini söyledi... Bizlere köylü ile daha yakın münasebette bulunmamızı, toprak mücadelesi konusuna daha çok eğilmemizi ve bazı köylülerle onların köylerine kadar gitmemizi söyledi... İSMAİL KAPLAN'ın bu gidis gelişlerinden onun irtibat yapmak durumunda olduğunu anladım... Bir ara İSMAİL KAPLAN yine geldi, bir hafta kaldı. Bize, iki sayfeden ibaret el yazısı ile yazılmış broşür gibi bir şey bırakmıştı..." demektir.

Kayseri'de vakalanan sanıklardan YUNUS PITIRLI ve KEMAL KILIÇ'ın kaldıkları evde ele geçen (Zorlu ve amansız bir mücadele dönemine girdik, mücadelemiz zengin burjuvanın ve toprak ağalarının devletini yıkma mücadelesidir) diye başlayan, siyah tükenmez kalemle yazılmış iki sahifeden ibaret el yazılı notlarda özetle; Marksist-Leninist ideolojiye bağlılık, merkeziyetçilik esasına göre hücresel çalışmaların nasıl yapılacağı, propaganda ve ajitasyon, örgüt üyelerinin helere dikkat edeceği v.s. gibi konular işlenmekte ve notlar; (Proleter dev hareketin kızıl bayrağını sonuna kadar ve her zaman yüksek tutacağız) denilerek son bulmaktadır. Söz konusu el yazılı notların aslı, firari sanık İSMAIL KAPLAN'ın tefrik edilen dosyasına sureti ise, soruşturma dosyasına konmuştur. (Dosya 2, dizi 107)

Sanık YUNUS PITIRLI'nın örgüte üye olduğu ve dolayısı ile T.C.K.nun 141/5 maddesini ihlâl ettiği neticesine varılmıştır.

8- KEMAL KILIÇ :

Örgüt üyesidir. ÜMİT NECİF hücrelerine mensuptur. Üretilen, Germencik ve Ceyhan'da, ÜMİT NECİF ve SAMİ ÖVALIOĞLU ile. Adana ve Kayseri'de YUNUS PITIRLI ve firari İSMAIL KAPLAN ile Antalya'da sanık KAYATEKİN, YUNUS PITIRLI ve kaçak MÜNİR ATALAY ile birlikte üretin çalışmaları yapmıştır.

Doğu ve Güneydoğu Anadolu'dan çalışmak üzere gelen ve kendi aralarında Kürtçe konuşan vatandaşlarla ideolojik ve siyasi bağlantı kurmak amacıyla sanık KEMAL KILIÇ, YUNUS PITIRLI ile beraber Kürtçe-Türkçe küçük bir sözlük hazırlamışlardır. (Dosya 2, dizi 103)

Maznunun YUNUS PITIRLI ile birlikte yaşadıkları, Kayseri'deki evde yapılan aramada, örgüt üyeleri arasında irtibat görevini yaptığı anlaşılan kaçak İSMAIL KAPLAN tara'ndan getirildiği söylenen ve örgüt militanlarına gönderilmiş talimat niteliğinde olan el yazılı notlara yukarıda temas edilmiştir.

Neticeten sanık KEMAL KILIÇ'ın örgüt üyesi olması dolayısı ile T.C.K.nun 141/5 nci maddesi hükmünü ihlâl ettiği kanısına varılmıştır.

2- ARDEŞEZ MARKOZ :

Örgüt üyesidir. ZEYNEL AYDINDAĞ hücrelerine mensuptur. Örgütümüzü oluşturan kişilerdendir dediği sanık ARDEŞEZ MARKOZ için, GARBİS ALTUNOĞLU; "...Kendisine, ilk önce PDA'nın görüşlerini sonradan da ayrıntılı olarak kendi görüşlerini anlattım... Bizim düşüncelerimizi uygun bulduğunu söyledi. Ben de o zaman kendisine, yavaş yavaş aileden kopabilme durumuna geçmen lazım, keza okulla da ilişkilerini azlatman icap edecek, bu hususta görüşebileceğin kişi ZEYNEL AYDINDAĞ olacaktır..." demiş ve ZEYNEL'le aklı geçen sanığı tanıştırmıştır.

Örgütsel üretin faaliyetlerine katıldığı hakkında kanıt elde edilemeyen maznun ARDEŞEZ MARKOZ'un yukarıda nakledilen beyanına göre; örgüte üye olduğu ve bu itibarla, T.C.K.nun 141/5 nci maddesine muhalefet ettiği kanısına varılmıştır.

10- ERDOĞAN ÖZGÜN :

BANU ERGÜDER ve ZEHAL AKSOY'a, Mao'ya ait eserlerden ve Pekin Rewiew'dan çeviriler yaptıran örgüt lideri GARBİS ALTUNOĞLU; sanık ERDOĞAN ÖZGÜN ile ilgili olarak şöyle demektedir: "...ERDOĞAN ÖZGÜN'den (F) klavyeli markasını hatırlayamadığım bir daktilo makinası getirdim. Evde, ben ve ZEYNEL bu çeviri çalışmalarına yardım ediyorduk. Daha o sıralar, ben Rumelihisarında'ki bu evde fazla kalmayıp geceleri arkadaşım ERDOĞAN ÖZGÜN'ün yanında kalıyordum..."

Anlaşılmaktadır ki, Sıkıyönetim tarafından aranan sanık GARBİS, İstanbul'da ERDOĞAN ÖZGÜN'ün evinde kaldığı gibi, 9.4.1972 tarihinde bu şehirden ayrılmadan önce adı geçen sanıkla görüşmüş

ve onun delaleti ile Kayseri'ye gidince, orada kendisini bekleyen SÜLEYMAN AVCI isminde bir lise öğrencisinin yardımını sağlamıştır. Gerek GARBİS ve gerekse SÜLEYMAN AVCI Kayseri'de vakalanmalar ve adı geçen sanık hakkında ayrıca soruşturma yapılmıştır.

Örgütün çeviri faaliyetlerinde kullanılan daktilo makinesini temin etmesi, örgüt liderini evinde barındırması ve Kayseride dahi GARBİS'e yardım edecek diğer birini bulması gibi belirtiler karşısında; sanık ERDOĞAN ÖZGÜN'ün cürüm işleyenleri saklamak fiilinden ötede, söz konusu örgüte üye olduğu ve bu itibarla, T.C.K.nun 141/5 maddesi hükmüne muhalefet eylediği neticesine varılmıştır.

11- MÜZEYYEN ERÖZEN :

12- MUZAFFER BAL :

13- ŞÜKRÜ AYDIN :

İsmi geçen sanıklardan ŞÜKRÜ AYDIN ve MUZAFFER BAL, Rumelihisarı Hisarüstü gecekondularında oturmaktadırlar. Sanık GARBİS ALTUNOĞLU, arkadaşları KEMAL KILIÇ ve REŞAT YAŞAR'la birlikte söz konusu semtte bulunan, sanık ŞÜKRÜ AYDIN'ın evini kiraliyarak burada uzun süre oturmuşlardır. Esasan 1970 yılına kadar geriye giden bir dönem içinde Robert Kolej Dev-Genç örgütüne PDA hareketini savunanların hakim oldukları, bu örgüt; gecekondu semtinde kurulan Kültür ve Spor Kulübü ile bağlantı sağladığı, önce sinema ve tiyatro alanındaki ilişkilerin, giderek gecekondu sakinlerinin ekonomik ve sosyal problemlerinin ideolojik ve siyasi açıdan eleştirilmesi şeklinde devam ettiği anlaşılmaktadır. Bu tür faaliyetler cümlesinden olmak üzere, mezkur semtte İşçi-Köylü gazetelerinin halka dağıtıldığı, ihtilâlcî sosyalist eğilimi tesbit edilenlere aşırı sol yayınlar verildiği ve bu suretle, gecekonduda yaşayan kitleye Maoist düşüncelerin aşılmasına uğraşıldığı ifade edilmiştir. Bu konuyla ilgili olarak sanık MUZAFFER BAL "... GARBİS ile arkadaşlığınız devam ettiği süre içinde bana fakir olduğumu, gecekondu muhitinde oturduğumuzu, ezildiğimizi ve bu durundan ancak sosyalizm yolu ile kurtulmamızın mümkün olduğunu söylemesi yanında bana sol kitaplar vermişti ve bunları okuyarak iyi bir devrieci olmanı istiyordu..." demiştir.

Aynı maznun; Kollenden bir öğrenci olarak tanıdığını söylediği sanık MÜZEYYEN ERÖZEN'in gecekondu semtinde oturan Kars'lı bir ailenin yanına gidip geldiğini, ailenin küçük çocuğuna bakarak onlara yardım ettiğini, ve fakat bu zahiri görünüşünde "... gecekondu sakini hanımlara o da devrimci yani işçilerin ezildiklerini, zenginlerin apartmanlarda yaşarken onların gecekondularda yaşadıklarını ve patronlara köle olduklarını anlatıp ve kocalarını bu yolda uyarmaya sevkederdi..." demiştir. (Dosya 2, Dizi:120/1)

Hemşehrisi MUZAFFER BAL ile birlikte, GARBİS ALTUNOĞLU ile arkadaş olduklarını ve devrim konusunda konuşmalar, tartışmalar yaptıklarını beyan eden ŞÜKRÜ AYDIN; hedefe varış usullerini ve buna matuf düşünce tarzlarını benimsediğinden GARBİS'le alakasını kestiğini ileri sürmüştür.

Bu duruma göre; ihtilâlcî sosyalist bir örgüt kurulmuş bulunduğuna, örgütün üretim çalışmaları biçimindeki faaliyetlerin Rumelihisar, Hisarüstü gecekondularında sürdürüldüğüne, ve örgüt lideri GARBİS ALTUNOĞLU'nun ilk ifadesinde; sanık MÜZEYYEN ERÖZEN, MUZAFFER BAL ve ŞÜKRÜ AYDIN'ın örgüt üyesi olarak göstermiş olduğu halde, sonraki beyanında; adı geçen maznuların örgütte alınmaları düşünülmüyordu şeklindeki açıklamaları karşısında, sanık MÜZEYYEN ERÖZEN, MUZAFFER BAL ve ŞÜKRÜ AYDIN'ın suç teşkil eden fiillerini, son soruşturma sırasında yüksek mahkemenizin taktiri gereğince sağlık ve değer kazanacağı kaydıyla, her üç maznunun T.C.K.nun 141/5 maddesi hükmünü ihlâl eyledikleri kanısına varılmıştır.

D E L İ L L E R

- 1- Sanıkların ayrıntılı ikrarları ve şahit beyanları,
 - 2- İhbar, yakalama, tesbit, arama, zaptetme, kesif, yer gösterme ve yüzleştirme tutanakları,
 - 3- Öldürme fiili ile ilgili maddi kanıtlar.
 - a) 7,65 mm. çapında 660471 numaralı Browning marka tabanca, iki adet sarjör, 18 adet mermi.
 - b) Maktulün cesedinin bulunduğu sandık.
 - c) bir çift labut,
 - d) 2 adet halter deniri.
 - 4- a) Maktul Adil OVALIOĞLU'nun (mermi yarasına bağlı beyin harabiyeti, iç kanama, akciğer, karaciğer delinmelerinden öldüğü, ve cesette bulunan her üç merminin ölümü gerektirebileceği) hakkındaki Adli Tıp Morg Şube Müdürlüğünün 15.6.1972 ve 27.6.1972 tarih, 550/5501 sayılı otopsi raporları, (Dosya 1, dizi 20-141)
 - b) Otopsi neticesinde cesetten çıkarılan (1-ileri der cede deforme olan mermi sol kulak önünden girip sağ mastoid altında kalan mermi çekirdeği, 2-arkası deforme mermi çekirdeği sağ gözden girip kafatasında kalan mermi çekirdeği, 3-deformasyon göstermeyen mermi çekirdeği sağ omuzdan girip bel sağında kalan mermi çekirdeği) hakkındaki Adli Tıp Morg Şb.Md.nin 15.6.1972 gün ve 550/5501 sayılı raporu (Dosya 1, dizi 82)
 - c) Cesedin iç organlarında, zehir, uyutucu ve uyuşturucu herhangi bir madde bulunmadığına dair Adli Tıp Kurumu Şb.nin 30.6.1972 gün ve 1364/A. 5501 sayılı, Morg Şb.nin 17.7.1972 gün ve 550/5501-6649 sayılı raporları (Dosya 2, dizi 26/1-2)
 - d) Maktulün cesedinden çıkarılan mermi çekirdeklerinin, cinayette kullanılan 7,65 çap 660471 numaralı Belçika Browning marka otomatik tabancadan atıldığını bildirir İst.Em.Nd.Kriminolojik Laboratuvarında hazırlanan 19.6.1972 gün ve 1713 sayılı Ekspertiz raporu. (Dosya 1, dizi 83)
- 5- Cinayet yeri olan evde ele geçirilen ve örütsel hareemalarda kullanılan 50 bin liradan kalan 15.500 lira.
 - 6- Örgüt için daktilo edilmiş sol çeviriler ve yasaklanmış sol kitaplar.
 - 7- Soruşturma dosyaları münderecatı.

S O N U Ç

Sandık cinayeti adı altında kamu oyuna intikal eden hadisenin tahkiki münasebetiyle 26 sanık soruşturma kapsamına alınmıştır. Bunlardan 13 ü hakkında iddianame tanzim olunmuş, 4 kişi hakkında kovuşturmaya yer olmadığı ve halen firari 9 kişi hakkında da soruşturmanın geçici olarak tatiline karar verilmiştir. Kaçak faillerin ve özellikle, adan öldürme cürmünün birinci derecede sanıklarından ZEYNEL AYDINDAĞ'ın yakalanmasının beklenmesi, soruşturma neticesinin alınmasını bizzarur etkirmiştir.

A- Haklarında Kovuşturmaya Yer Olmadığı Kararı Verilen Sanıklar :

- 1- M. ADİL OVALIOĞLU ; Aziz oğlu, 1947 D.lu.Tokat Yıldızeli nüf.kayıtlı. Işık Mimarlık ve Mühendislik Yüksek Okulu mezunu.

Sanığın evvelce, Dev-Genç soruşturması nedeniyle gıyaben tutuklandığı, kanun kaçağı olarak arandığının İstanbul Sıkıyönetim K.lığının 43 numaralı bildirisi ile ilan edildiği, iddia konusu örgütün eylemci liderliğini yaptığı ve bu suretle, T.C.K.nun 141/1 nci maddesini ihlal ettiği anlaşılmakla beraber, taammüden öldürülen maznunun ölüm kaydının nüfus kütüğüne işlendiği, Tokat nüfus müdürlüğünün 16.9.1972 tarih ve 3823 sayılı yazıları ile bildirilmiş olmakla vefatına binaen: (T.C.K.nun 96 nci maddesi delâletiyle)

- 2- NAİL SATLIGAN : Hasan Can oğlu, 1951 D.lu.İstanbul Beşiktaş nüf.kayıtlı.Boğaziçi Üniversitesi öğrencisi.
- 3- ALİ KAPLAN : Salih oğlu, 1949 D.lu.İçel,Tarsus nüf.kayıtlı.
- 4- GARİP AYDINDAĞ : İbrahim oğlu, 1954 D.lu.Şi-vas Divriği nüf.kayıtlı.

Yukarıda adı yazılı sanıkların sandık cinayeti ve buna irtibatlı yasa dışı örgüt ile ilgili soruşturma nedeniyle bir süre tutuklu kaldıktan sonra tahliye edildikleri, her üç maznunun; Robert Kolle çevresinden, iddia konusu örgüt mensuplarının bazılarına tanımakla beraber, gerek mağdur M.ADİL OVALIOĞLU'nun taammüden öldürülmesi hadisesi ve gerekse örgüt, örgütün üyeleri, kurucuları, üyeleri ve faaliyetleri ile suç teşkil eder mahiyette ilişkilerinin halen tesbit edilmemesine ve bu itibarla, mezkur sanıklar hakkında kamu davasının açılmasını haklı göstermeye yetecek sebep bulunamamasına binaen;

353 sayılı yasanın 105 nci maddesi gereğince Kovuşturmaya Yer Olmadığına,

B- Haklarında Soruşturma istemi olup Sıkıyönetim Askeri Mahkemesince gıyaben tutuklanan ve fakat halen kanun kaçağı olarak aranan sanıklardan :

- 1- ZEYNEL AYDINDAĞ : İbrahim oğlu, 1948 D.lu.Sivas Divriği nüf.kayıtlı.Boğaziçi Üniversitesi öğrencisi.
- 2- MÜRİR ATALAY : Ali Osman oğlu, Ankara Etlik Aşçıyavvalı Mehterler sokak No:64/A da oturur.Boğaziçi Üniversitesinde beklemeli öğrenci.
- 3- RESAT YAŞAR : (Hüviyeti tesbit edilemedi)
- 4- SAMİ OVALIOĞLU : Aziz oğlu, 1951 D.lu.Ankara Seyranbağları Ballıbaşa sokak No:49/9 da oturur.İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesinde öğrenci.
- 5- ZAFER KARS : Ankara Tıp Fakültesinde öğrenci.
- 6- ERGÜN ATALAY : (Hüviyeti tesbit edilemedi)
- 7- SABETAY VAROL : Vitali oğlu, 1946 D.lu.İ.T.Ü. Makina fakültesinde öğrenci.
- 9- İSMAİL KAPLAN : Salih oğlu, Mersin-Tarsus ilçesi Caminur mah.nüf.kayıtlı.Boğaziçi Üniversitesi öğrencisi.

Bu güne kadar yapılan ve halen devam edilen bütün aramalara rağmen yukarıda adları yazılı sanıkların yakalanmaları ve kendiliklerinden teslim olmalarına binaen; haklarındaki tahkikat dosyasının ayrılmasına ve 353 sayılı yasanın 106 nci maddesi gereğince maznunlar hakkındaki soruşturmanın geçici olarak tatiline,

6- Dava konusu olay hakkında yapılan soruşturma ve silesi ile ortaya çıkan; 1.4.1971 - 14.4.1971 tarihleri arasında İstanbul Robert Koleji Müdürü lojmanına ve lise binasına bomba atılması vakası ve ilgili sanıkları; GARBİS ALTUNOĞLU, SEMİH KOP Y, SAĞLAM SAĞLIĞAN, FAİK KORAY, MÜNİR ATALAY, ZEYNEL AYDINDAĞ, NURİ DOĞAN ve MEHMET EMİN YILDIRIM hakkındaki tahkikat dosyasının; sandık cinayeti ve buna irtibatlı örgütsel faaliyetler ile direk bir ilgisinin halen tesbit edilememesine binaen ve soruşturmaya ayrıca devam edilme üzere, ayrılmasına,

Karar verilmiştir.

T A L E P

Oluşması, gelişmesi, neticesi, kanıtları ve hukuki kıymetlendirilmesi yukarıdan beri ayrıntıları ile arz ve izah edilen olaylar ile ilgili işbu soruşturmada sonuç olarak :

- 1- Sanık BANU ERJÜDER'in ; T.C.K.nun 141/5 ve T.C.K.nun 450/4-9 maddesi gereğince,
- 2- Sanık KARBİS ALTUNOĞLU'nun ; T.C.K.nun 141/1, T.C.K.nun 450/4-9, T.C.K.nun 64/2 maddeleri ve 6136 sayılı kanunun 1308 sayılı yasa ile değişik 13 nci maddesi gereğince,
- 3- Sanık ÜMİT NECER'in ; T.C.K.nun 141/1, T.C.K.nun 450/4-9 ve T.C.K.nun 65 nci maddeleri gereğince,
- 4- Sanık ZUHAL AKSOY'un ; T.C.K.nun 141/5, maddesi gereğince,
- 5- Sanık ZEHRİ AĞRALI'nın ; T.C.K.nun 141/5 maddesi gereğince,
- 6- Sanık SAĞMAN KAYATEKİN'in ; T.C.K.nun 141/5 maddesi gereğince,
- 7- Sanık YUNUS PITIRLI'nın ; T.C.K.nun 141/5 maddesi gereğince,
- 8- Sanık KEMAL KILIÇ'ın ; T.C.K.nun 141/5 maddesi gereğince,
- 9- Sanık ARDESİZ MARKOZ'un; T.C.K.nun 141/5 maddesi gereğince,
- 10- Sanık ER DOĞAN ÖZGÜN'ün ; T.C.K.nun 141/5 maddesi gereğince,
- 11- Sanık İZZETTİN ERÖZEN'in ; T.C.K.nun 141/5 maddesi gereğince,
- 12- Sanık MUZAFFER BAL'ın ; T.C.K.nun 141/5 maddesi gereğince,
- 13- Sanık ŞÜKRÜ AYDIN'ın ; T.C.K.nun 141/5 maddesi gereğince,

Cezalandırılmaları, maznunlar hakkında ceza mahkûmiyetleri neticeleri hükümlerinin ve T.C.K.nun 173/3 maddesinin uygulanması, soruşturma dosyalarında mevcut tutanaklarda tafsilen belirtildiği üzere; cüründe kullanılan, kullanılmak üzere hazırlanan, husule gelen ve esasen taşınması ve bulundurulması suç teşkil eden tüm eşyaların T.C.K.nun 36 ncı maddesi uyarınca müsaderesine karar verilmesi ve sanıkların vargılanmasının İstanbul (2) numaralı Sıkıyönetim Askeri Mahkemesinde yapılması talep ve iddia olunur.

Doğan Dülgergil

Doğan DÜLGERGİL
Hâkim Yarbey,
Sıkıyönetim Yrd.Askerî Savcısı

TÜRKİYE SOSYAL
TÜSTAY
TARİH